

**ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ІМ. Н.К. КРУПСЬКОЇ**

Стус Василь Семенович

Біобібліографічний покажчик

Донецьк – 2002

ББК 91.9:84

С 88

Стус Василь Семенович: Біобібліогр. покажч. / Уклад. Т.М. Дрьомова;
Автор вступ. ст. В.В. Оліфіренко, канд. пед. наук; Наук. ред. О.В. Башун, канд.
пед. наук; ДОУНБ ім. Н.К. Крупської. – Донецьк: Східний видавничий дім,
2002. – 66 с.

ISBN

У біобібліографічному покажчику відображені основні твори та література про відомого українського поета та правозахисника Василя Стуса. Видання адресоване викладачам, аспірантам, студентам, бібліотечним працівникам та спеціалістам у галузі літературознавства. Покажчик укладено до 65-річчя від дня народження поета.

Укладач	Т.М. Дрьомова
За участю	Л.М. Мочалової
Автор вступ. ст.	В.В. Оліфіренко, канд. пед. наук
Наук. ред.	О.В. Башун, канд. пед. наук
Відп. за вип.	Л.О. Новакова, засл. працівник культури

Рекомендовано до друку
Вченою радою ДОУНБ ім. Н.К. Крупської
(протокол 11.02.2002 р.)

ISBN

© Донецька обласна універсальна
наукова бібліотека ім. Н.К. Крупської, 2002

ПЕРЕДМОВА

Біобібліографічний покажчик присвячено життю і творчості відомого українського поета та правозахисника Василя Стуса.

До покажчика вміщено окремі видання поета, твори та публікації із збірників, періодичних видань, що характеризують основні аспекти творчої діяльності та життя поета.

Джерелознавчу базу покажчика взято з фондів Донецької обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Н.К. Крупської. Опрацьовано “Літописи книг”, “Літописи журнальних статей”, “Літописи газетних статей”, “Літописи рецензій” за 20 років.

Матеріали у покажчику згруповано у чотирьох розділах:

I. Основні видання творів В.С. Стуса

II. Література про життя і творчість

III. Стус у відгуках зарубіжної преси

IV. Бібліографічні, довідкові та методичні видання

У розділах покажчика матеріали розташовано за алфавітом назв.

Бібліографічний опис здійснено відповідно до чинних стандартів.

При необхідності подані короткі анотації.

Допоміжний апарат складає список газет та журналів із зазначенням місця видання, іменний покажчик.

Біобібліографічний покажчик складено станом на 2002 р.

"Летюча зірка української літератури"

Життєвий і творчий шлях цього твердого, як кремій, чоловіка щільно переплівся з нашим краєм: тут пройшло його дитинство і юність, тут, у Донецьку, він пізнав нелегкий хліб вчителя української мови. На Донеччині відбулося знайомство майбутнього поета з важкою працею шахтарів, шляховиків-залізничників. Перші його вірші з'явилися у донецькій періодиці.

Народився Василь Стус на Різдво в селі Рахнівка на Вінничині, але невдовзі батьки переїзять з дітьми на Донбас, в Сталіне (нині Донецьк). З шести років Василь пішов до школи. Протягом 1954-1959 років навчався у Донецькому педагогічному інституті. Після служби у війську вчителював у Горлівці, працював літературним редактором у газеті "Социалистический Донбасс". У 1963-1965 роках навчався в аспірантурі Інституту літератури в Києві, але був увільнений за участь у несанкціонованих літературних вечорах та за виступи на захист заарештованих у 1965 році "шістдесятників", зокрема земляка з Луганщини Івана Світличного. Доводилося працювати не за фахом: кочегаром, на метробуді. У 1972 році було заарештовано кілька десятків небайдужих до долі батьківщини інтелігентів, і Василя теж. На нього вже була зібрана компетентними органами велика справа. Стусу присудили 5 років таборів особливого режиму та 3 роки заслання за вірші, критичні письмові та усні виступи, за розповсюдження забороненої літератури, спрямованої проти радянського устрою. Покарання поет відбував у Мордовії, а також у Магаданській області, в золотодобувній шахті. У 1978 році, коли помер батько, під охороною приїздив у Донецьк. Після відбуття ув'язнення проживав у Києві з дружиною Валентиною і сином Дмитром усього кілька місяців. 18 травня 1980 року за членство в Українській Гельсінській Групі його заарештували. Присудили 10 років таборів суворого режиму і 5 років заслання. Етапом був відправлений в Кучино Пермської області. Тут Стусові було створено особливо несприятливі умови як рецидивісту й людині, що не виправляється. Часто саджали до карцеру, не давали побачень з рідними, обмежували і затримували листування з сім'єю і друзями.

Вже й перебудова почалася, та вона все не доходила до таборів, де знемагали в нелюдських умовах в'язні совісті. В серпні 1985 року до зони прибула медична комісія. Лікарі, керуючись владними вказівками, вкрай хворого, виснаженого тяжкою працею Стуса визнали цілком здоровим. На знак протесту проти такої несправедливості Василь оголосив смертельну голодовку – ні їжі, ні води. Серце знесилоного і змученого в'язня не витримало – він помер у ніч з 3 на 4 вересня. Через кілька днів уже весь світ знав, що на 47-му році пішов з життя відомий правозахисник, український поет Василь Стус. Поховали його на кладовищі села Борисово за кілька годин до приїзду дружини і сина.

А 19 листопада 1989 року в Києві на Байковому кладовищі відбулося перепоховання Василя Стуса і його побратимів Юрія Литвина та Олексі Тихого, теж замордованих у в'язницях і таборах. На ту скорботну церемонію з'їхалось понад 30 тисяч осіб з усіх куточків нашої Вітчизни.

Уже в незалежній Україні В. Стуса було посмертно удостоєно Шевченківської премії і прийнято до Спілки письменників. У грудні 1997 році за визначні заслуги перед Українською державою у розвитку національної культури, громадянську мужність у відстоюванні ідеалів гуманізму і незалежності України поета Стуса Василя Семеновича було посмертно нагороджено відзнакою Президента України "Орденем князя Ярослава Мудрого" V ступеня.

За життя Стус встиг підготувати до друку чотири поетичні збірки, але лише одна – "Зимові дерева" побачила світ у 1970 році в Брюсселі, а також літературознавча праця про П. Тичину "Феномен доби". Тільки з 1989 року творчість Василя Стуса стала доступною широким колам читачів. Крім багатьох публікацій вибраних творів поета, у кінці 90-х років у Львові було видано твори В. Стуса у шести томах.

Активно відроджується пам'ять про письменника-земляка на Донеччині, де він провів дитинство і студентську юність. Вже вдруге, у вересні 2001 року, у Донецькому національному університеті пройшла Міжнародна Стусівська конференція "Творчість Василя Стуса в контексті європейської літератури". Вона зібрала десятки науковців, які у своїх виступах прагнули розкрити джерела та зміст творчого доробку поета-мученика і борця, популяризувати здобутки його художнього слова, те нове, що він вніс в українську і європейську літератури.

У дні конференції на будинку філологічного факультету Донецького національного університету відкрито меморіальну дошку В. Стуса з його барельєфом.

Яким же є поетичне слово нашого поета-земляка і що надихало його на високу поезію? Звернімося за свідченнями до тих, хто знав Стуса особисто.

Євген Сверстюк, колишній в'язень радянських концтаборів, у статті "Василь Стус – летюча зірка української літератури", писав: "Український народ в останнє десятиліття дав багато покутників за гріхи і слабості замороженого конформізмом покоління. Серед них чимало працівників пера. Але Василь Стус був найсуворіший, найнепримиренніший. Він творив книгу великого національного болю, разом з тим – сувору легенду свого життя. Як у всякому великому житті – повторилася путь невизнання у фарисейському світі, суд синедріону і страдницька путь на Голготу.

Василь Стус – людина рідкісної моральної обдарованості, голос сумління у світі розхитаних і розмитих понять чести, правди, порядності. Він зберіг свій стиль до кінця. І це було основою його трагедії. Він ніс даровану йому іскру Божу з гідністю і лицарською відвагою, не згинаючись і не обминаючи. На такій дорозі поети гинуть.

...Творчість Василя Стуса можна поділити на три періоди:

Дотюремний.

Тюремний.

Прощальний.

Чим був перший період? Жодна біографія не може відтворити напівжиття в умовах великої зони брежнєвського режиму, де поетів робили кочегарами, а

кочегарів призначали керувати культурою і літературою, де ідеалістів посилали у виправні табори – під пильний нагляд злочинців.

В дотюремний період Стуса не публікували (коли не рахувати кілька випадкових журнальних публікацій), не знали. А коли в Брюсселі 1970 року вийшла його книжка віршів "Зимові дерева", то її при обшуку вилучили, а потім вона лежала на столі перед суддями, як речовий доказ. До неї додали ще рукописну книгу віршів "Веселий цвинтар" та блискучий есей про змарнований талант Павла Тичини "Сходження на Голготу слави". І, розуміється, додали заяви протесту проти репресивної політики партії.

Це був типовий політичний вирок 1972 року. В судовому звинуваченні фігурували окремі вірші бойового і сатиричного характеру. Влада відчула посягання на свої прерогативи в рядках:

*І не скорить тебе душителям
Сибірами і Соловками.*

Влада не любила диверсій фотооб'єктивом:

*Звіром вити, горілку пити...
І добі підставляти сите
Вірнопідданого лице.*

Влада не любила натяків:

"Досить крові",
– продекламував кат.

І вона не любила посмішки:

*Більше, ніж в Маркса,
Я вірю в ваші чоботи хромові...*

Звичайно, поезія першого періоду пронизана скаргою на соціалістичний рай:

*Як тихо на землі, як тихо,
Як нестерпно – без небес!*

Але здається, вся творчість Василя Стуса дотюремного періоду була ще визріванням – у школі Гете, Рільке, Пастернака. Переклади елегій Рільке – це було типове його заняття. Символіка поезії, світ поезії, світ естетики і філософії був його світом. В такому світі – грім, війна, арешт – це надія на зміни...

12 січня 1972 року Василя Стуса заарештовано. Арешт – це завжди удар, але отерплого тілу удар не болить. У камері відчуваєш свободу від суєти половинчатого життя і стаєш лицем до неба.

*О царство півсерць,
півнадій, півпричалів,
півзамірів царства,
півзмаг і півдум,*

– прощався поет з минулим.

В маленьких камерах, що в бік Святої Софії, крізь ґрати на маленькому віконці під стелею було видно клаптик неба і вранішню зорю. Це було найрадіснішим моментом наших сірих світанків. Для Василя ця зоря кинула віщий промінь, з якого народилася поезія:

*Мені зоря сіяла нині вранці
устромлена в вікно. І благодать
така ясна лягла мені на душу
...ота зоря – то тільки скалок болю,
що вічністю протягий, мов огнем.
Ота зоря – вістунка твого шляху.*

В тюремне вікно зазира також змордована і розп'ята Україна, де безкарність зла і сваволя нагадувала часи Батия. В сейсмографі глухої камери висвітлювалися уявні апокаліптичні видива:

*Привиддя постають
спогадні, згорьовані, урочі,
з моїх артерій кров солону точать
і, як криваві зозулі, кують.*

А навколо моторошного царства квітучого болота свище вітер терору:

*Довруч обрізано жалі,
обтято голосіння.*

В тиші одиночної камери настає нове народження поета великого трагізму. Він заяснів, наче ударений струмом, і стеля його поезії раптом стала підніматись до високих прояснень:

*Моя душа запрагла неба,
В буремнім леті держить путь на стовп
Високого вогню.*

В цьому вірші, написаному на початку ув'язнення, вчувається вже Стусове поетичне і життєве кредо, і в ньому – джерело його сили.

Власне, він уже давно шукав свого шляху, пориваючись у рідну стихію – нагору, несміло думаючи про Олімп. Але коли відчув, що його дорога веде на Голгофу, ступив твердим кроком, з соромом переступивши хвилину малодушних вагань. Стус рано прийняв дорогу страждань – рано й остаточно він прийняв мудрість Йова. Людина суворо правдива, він не знав конформістської моралі і тієї духовної отрути, якою малодушні виправдовують свій шлях повзучого егоїзму. З середньовічною цнотою він проніс життя на вітвар Батьківщини і мистецтва – безоглядно, цілком.

...Краса страждань є найвищою красою. Але поезія Стуса також багата барвами і грою соків землі. Ніжністю інтимних почуттів і якоюсь особливою ласкою до всього живого. В прозорій душі поета яскравими осінніми спалахами ясніла краса світу – барвами осінніх айстр, вранішнім співом птаха, зламаною віткою вечора, розлиною голубою водою жалів.

Глибинний спів його душі затуагує нас у світ по той бік видимого, як стара пісня – "Дощі століть" на віковій бездоріжжя і часом у відчуття того, що поза смертю. На своїх етапах Василь Стус зазірав у зону смерті – і те пізнання навчило його збоку і вже відчужено дивитись на своє життя.

"Палімпсести" – це назва книги тюремної поезії Василя Стуса. Чим більше читаєш її, тим більше відчуваєш у ній голос пісні. Поет зняв з вічного пергаменту написи нашого метушливого часу – він докопувався до

першофеноменів, що джерельне і таємничо озиваються до нас зі сторінок його книги – давно знайоме і незнайоме.

Прощальний – третій період творчості – це поки що сфера роздумів. Не маємо майже нічого з тих смертельних п'яти років, коли йому було заборонено писати вірші в листах. Знаємо, що багато й легко писалося йому у безсонні камерні ночі, уявляємо як уранці відкривалася "кормушка", і сонний прапорщик нудно кидає слова:

"Ану, осужденный Стус, давайте свою писанину". Василь дивився відсутнім поглядом, наче нічого не чув, тоді клацали залізні замки і два прапорщики з черговим офіцером обшукували порожню камеру, обмацували все до нитки і забирали всі списані клаптики паперу. Страх слова!

"Верни до мене, пам'яте моя", – долинає до нас його медитативний голос. З нього впізнаємо зболено-прозору душу поета.

Розуміється, така поезія – втеча від життя. Але втеча від видимості до суті, від паперових корабликів на поверхні до глибокої течії – руслами античної трагедії.

У світі Стусової поезії – цілковита відчуженість від сьогоденності і водночас – туга до життя, до дії в сьогоднішньому дні – "Даждь нам, Боже, днесь"...

Перший рядок його вірша дає смисловий і мелодійний ключ:

*Душа ласкава, наче озеро.
Церква святої Ірини криком кричить із імлі.
Тільки тобою білий святиться світ.
Збудився врано синій-синій птах.
Біда так тяжко пише мною.
Чотири вітри полощуть душу.
Хтось чорний-чорний бродить навкруги.
Уже Софія відструменіла.
Як хочеться вмерти.*

Тих віршів не можна гортати – в них треба входити і повільно обживати, як обживав поет на етапах свої камери – і тоді відкриється унікальна сторінка поезії ХХ віку – віку відчуження. Василь Стус виступає високим репрезентантом нашої культури. Його ім'я символічне для кінця ХХ віку. Проти течії, за найжорстокіших обставин він проніс у руслі української традиції ідеали гуманізму і патріотизму – і по-лицарськи зберіг вірність цим ідеалам до кінця. Власне, на ідеалістах тримається сенс культури, її засади безкорисливості та відповідальності за духовну спадщину, за власну душу.

Єдність життя і слова – це традиційний профіль Стуса: в українській літературі є традиція оплачувати слово життям. По-своєму в поета-філософа Сковороди, який жив так, як писав. По-своєму у вічного в'язня духовного неприйняття світу – Шевченка. По-своєму у вічного в'язня – поета Грабовського. Те саме в Лесі Українки. Всі творили без офіційного визнання, без преси. Поет у нас, як правило, або репресований, як Плужник, або – змарнований, як Тичина.

Довгий ряд репресованих закінчує монолітна постать Василя Стуса.

Прощаю вас, лихі кати мої,

Прощаю вас...

Але за його прощенням стоїть пам'ять. Сувора, як міт, як напис на граніті:

Ми приїзнені вади,

Наш злочин — спів.

Про молоді студентські роки розповідає однокурсник Василя Стуса, сьогодні відомий поет Володимир Міщенко. У центрі його спогадів ("Ночі Донеччини сині", надруковані в "Літературній Україні" 6 січня 1998 р.) – діалектологічна експедиція студентів-першокурсників.

"На початку липня 1957 р. ми вирушили в діалектологічну експедицію до Савур-Могили. Викладач Ф. І. Горчевич поставив перед нами завдання: записати легенди та перекази; скласти атлас говірок довколишніх сіл.

З Донецька виїхали автобусом. Настрій був піднесений, ми почувалися мандрівниками в незнані світи. Ще з шкільної лави кожен з нас пам'ятав "Думу про втечу трьох братів з Азова".

Звернувши з траси, попрямували до могили, що вивисувалась над степом. Подолали кілометрів зо два. Спека посилювалася. Пахло чебрецем і полином, довкола буяли трави, стояла глибока тиша, яку порушував лише віддалений шум автобусів та машин. Ми звернули увагу на те, що йдемо-йдемо, а могила не наближається – все бовваніє десь у степовому мареві... Тільки надвечір дісталися вершини, зупинилися, озираючись довкола, – перед нами лежали неозорі донецькі степи, а посеред них – оази дерев, села, хутори, далека курява польових доріг...

Пізніше місцеві жителі запевнятимуть нас, що під час ясної сонячної днини з Савур-Могили можна побачити Азовське море, а до нього ж – добра сотня кілометрів...

Поселилися в с. Савурівка. Поряд було інше старовинне село Степанівка. Ми швидко обжили ці місця. Люди тут мешкали привітні, гостинні. Охоче вступали з нами в розмову, про Савур-Могили розповідали різні історії, які зводилися здебільшого до того, що турки, втікаючи від козаків, встигли закопати тут багато золота, і хоч відтоді минуло більше трьох століть, скарб і досі не знайдено. Золото шукали всі, кому не ліньки, та копачі натикалися лише на черепи й кістки. Якось ми зауважили, що схили Савур-Могили (як і вся місцевість) рясніють кущами шипшини. І дізналися, що турки й кримські татари висаджували ці дерева в місцях поховання своїх воїнів.

У Савурівці записали кілька народних пісень. Не забуду, як тужливо виводила одну з них фронтова вдова Настя Сисоївна Передерєєва:

*Ой, усі гори зеленіють,
Одна гора чорна,
Де сіяла бідна вдова...*

Наспівала нам своїх пісень галичанка Ганна Попович, сім'я якої опинилися в цих краях не зі своєї волі. Василь все поривався дізнатися: що ж то сталося, чому їм довелося їхати в Донбас. Але дівчина твердила одне: нас переселили.

Навтішавшись буянням степових трав, велемовними легендами й переказами, нагомонівшись з бувалими місцевими дідами, серед яких траплялися й такі, що (за їхніми словами) знали самого Нестора Махна, ми почали збиратися додому. Аж раптом Василь Стус запропонував: "Хлопці, а може, гайнемо до моря? Га? Воно ж зовсім поруч... Пішки підемо Чумацьким шляхом..." Ідея нам сподобалася. Ми з Анатолієм Лазоренком прийняли її без обговорень.

Ця мандрівка закарбувалася в пам'яті як одна з найяскравіших сторінок моєї юності. Йшли степовим шляхом утрюх, мов брати зі згадуваної вже думи. Про що тільки не переговори́ли за ті дні й ночі. Зупинялися в селах, продовжуючи записувати пісні, перекази, про їжу не думали – жалісливі жінки самі пропонували нам кухоль молока чи кусень хліба. Ночували, як правило, в степу: підходили до першої-ліпшої скирти соломи, яких після жнив скупчилося чимало, видряпувалися на самий вершечок, зручно вмощувалися, вкладаючись у цю найприємнішу в світі постіль (уночі вона зігрівала нас не згірш, ніж добрий селянський кожух), вели довгі розмови при місяці, який щедро лив довкола своє невичерпне срібне сяйво...

Якось надвечір наблизилися до лісосмуги, аж бачимо – стоїть вкопаний у землю стовп, а на ньому табличка. З одного боку написано: "УСССР. Амвросиевский район Донецкой области", з іншого – "РСФСР...". І назва якогось району Ростовської області. Ми мовчки спинилися, перечитуючи написи на прикордонному стовпі. Хоча – який кордон? Символічна межа, не більше... І все ж кожного з нас охопило якесь незрозуміле хвилювання. Що там не кажи, а ми таки вступаємо на землю іншої країни. Нехай і умовний, нехай символічний, а все ж – кордон. Ось Україна, а за три кроки – Росія...

...А ще за два дні, подолавши нестерпну липневу спеку, стомлені, але щасливі, йшли курними вуличками Таганрога. Лагідні зелені хвилі Азовського моря довго й терпляче змивали з юних мандрівників пил степових доріг..."

Спогади, спогади. Вони про юність поета. В них було також і про те, як у краї, який завжди вважався зросійщеним, на початку 60-х років створився міцний осередок молодих українських поетів, так званий клуб "Обрій". Як згадує один з його членів Микола Хижняк, душею і організатором того осередку був Василь Стус.

Земля донецька – її героїчна історія, барвіста природа, її мужні люди, які в суворих буднях своєю працею створювали багатство держави – була

справжньою творчою колискою для майбутнього поета. Цьому віддає належне Дмитро Стус – син поета, літературознавець у книзі "Життя і творчість Василя Стуса": "Щось незрозуміле приваблює в цьому краї, що нині потопає в такій необачній поляризації страшної трудної праці, непривабливій зовнішності, що на кожного прибульця витрушує пайку вугільного пилу, та тій простоті, часом спрощеності взаємин, де право сильного існує завше де-факто, і майже завжди де-юре. Десь непоміченим і невідзначеним досі полишається той факт, що Донбас, котрий україномовний загал і сьогодні вважає теренами з вихолощеним українським духом, виявив сей дух постатями і Івана Світличного, і Івана Дзюби, і Олекси Тихого, і Василя Голобородька, і Василя Захарченка, і, врешті Василя Стуса. Хай не всім стачило вміння тримати удар, але яка піч може вигартувати той дух, який би без вродженої аристократичності зумів вистояти у боротьбі зі всіма силами зла одразу".

***В.В. Оліфіренко,
канд. пед. наук***

I. ОСНОВНІ ВИДАННЯ ТВОРІВ В.С. СТУСА

1. Твори: У 4 т.: 6-ти кн. – Львів: Просвіта. –
Т. 1. Кн. 1: Зимові дерева. Веселий цвинтар. Круговерть. – 1994. – 430 с.
Т. 1. Кн. 2: Поетичні твори, що не ввійшли до збірок (1958-1971). – 1994. – 302 с.
Т. 2: Час творчості = DICHTENZE IT. – 1995. – 427 с.
Т. 3. Кн. 1: Палімпсести. – 1999. – 485 с.
Т. 3. Кн. 2: Палімпсести. – 1999. – 495 с.
Т. 4: Повісті та оповідання; Незакінчені твори; Сценарії; Літературна практика; Заяви, публіцистичні листи та звернення; З таборового зошита. – 1994. – 543 с.
Т. 5: Переклади. Поезія. Проза. Драматургічні твори. – 1998. – 391 с.
Т. 6 (дод.). Кн. 1: Листи до рідних. – 1997. – 494 с.
Т. 6 (дод.). Кн. 2: Листи до друзів та знайомих. – 1997. – 261 с.
2. Вибране: Поезії / Упоряд. А.І. Лазоренко. – Донецьк: Донбас, 1998. – 203 с.: іл., портр.
3. Вечір. Зламана віть: Вибране / Упорядкув.: О. Дворко, Д. Стуса; Передм. К. Москальця. – К.: Дух і літера: ТОВ “Задруга”, 1999. – 382 с., портр. – (Бібліотека ХХІ століття).
4. Вікна в позапростір: Вірші, статті, листи, щоденник, записи: Для ст. шк. віку / Упорядкув. Ю. Покальчука, Д. Стуса; Передм. Ю. Покальчука; Післямова М. Жулинського; Мал. О. Заливахи; Худож. оформ. А. Ливня. – К.: Веселка, 1992. – 254 с.: іл., портр.
5. Дорога болю: Поезії / Упоряд. та авт. післямови М. Коцюбинська; Передм. І. Драча. – К.: Рад. письменник, 1990. – 211 с.: іл.
6. Зимові дерева: Перша збірка поезій / Вступ. ст. А. Шум. – [Брюссель]: Література і мистецтво, 1970. – 206 с.
7. Золотокоса красуня: Вірші / Упоряд. Д. Стус; Худож. В. Смирнов. – К.: Слово, 1992. – 48 с.
8. Золотокоса красуня / Упоряд. Д. Стус; Пер. з укр. Л. Рахліної; Передм. Д. Стуса. – Х.: Око, 1995. – 126 с., портр.
9. И край меня услышит: (Из сб. “Палимпсесты”) / Пер. с укр. В. Табарева. – Запорожье: Б.и., 1999. – 55 с.

10. І край мене почує: Поезії / Упоряд. А.І. Лазоренко. – Донецьк: Донбас, 1992. – 294 с.: іл., портр.

11. Листи до сина. – Івано-Франківськ: Лілея – НВ, 2001. – 192 с.

12. Не погасить свечи заслуженной / Пер. с укр. Е. Санниковой. – М.: Возвращение, 1994. – 36 с. – (Сер. “Поэты-узники ГУЛАГа”).

13. Під тягарем Хреста: Поезії / Упоряд. О. Орача; Вступ. слово І. Дзюби. – Львів: Каменяр, 1991. – 158 с., портр.

14. Повернення / Іл. О. Заливахи. – Івано-Франківськ: Б.в., 1990. – 31 с.: іл.

15. Стусове коло: Збірник: Вірші, нариси / Уклад. О.Я. Гросов; Передм. О.М. Федорова. – Донецьк: ПП “Видавничий дім “Перша лінія”, 2002. – 70 с.

16. Феномен доби (сходження на Голгофу слави). – К.: Товариство “Знання” України, 1993. – 96 с.

* * *

17. Передчуття: Зб. вибр. поезій / В. Стус, Ю. Литвин. [Упоряд. Д. Стус; Худож. М. Красник]. – Львів: Вид. центр “Фенікс”, 1991. – 159 с.: іл.
Стус В. – С. 7-82.

18. Поезія: Зб. / Л. Костенко, О. Олесь, В. Симоненко, В. Стус; [Уклад. А.Я. Бельдій]. – К.: Наук. думка, 1998. – 222 с.: іл., портр.
Стус В. – С. 212-218.

19. Поезія: Зб. / Л. Костенко, О. Олесь, В. Симоненко, В. Стус; [Уклад. А.Я. Бельдій]. – 2-ге вид., допов. – К.: Наук. думка, 1999. – 270 с.: іл., портр. – [Б-ка школяра].

Стус В. – С. 259-267.

Те ж саме. – [Вид. стер.]. – К.: Наук. думка, 2000. – 270 с.

Стус В. – С. 259-267.

Стус - перекладач

20. Гарсія Лорка Ф. [Вірші] / Пер. з ісп. М. Лукаш, В. Стус // Дивослово. – 1995. – №3. – С. 48-49.

21. Гюнтер Й.-Х. Арія прощання / Пер. з нім. В. Стуса; Публ. Д. Стуса // Слово і час. – 1998. – №1. – С. 18-19.

22.Енценсбергер Г.М. Поезії / Пер. з нім. В. Стуса, Л. Череватенка // Всесвіт. – 1991. – №9. – С. 49-50.

23.Кіплінг Р. Синові: [Вірші] / Пер. з англ. В. Стус // Дніпро. – 1991. – №9. – С. 81.

24.Мопассан Гі де. Сільська Венера / Пер. с фр. В. Стуса; Публ. Д. Стуса // Слово і час. – 1998. – №1. – С. 19-20.

25.Рахель. Мої мерці: [Вірші] / Пер. з івриту В. Стус // Дніпро. – 1991. – №9. – С. 81.

26.Рільке Р.М. Поезії / Пер. з нім. В. Стуса, М. Ореста, Ю. Андруховича // Всесвіт. – 1991. – №1. – С. 159-176.

27.Рільке Р.М. “Моя душа, коли в ній мовне звук...”: [Вірші австр. поета] / Пер. з нім. М. Орест, В. Стус // Комсом. прапор. – 1990. – 24 берез.

28.Целан П. Антологія українського перекладу поезії / Пер. з нім. В. Стус та ін. – Чернівці: Букрек, 2001. – 224 с.

29.Целан П. [Вірші] / Пер. з нім. В. Стус // Основа. – 1997. – №33. – С. 59-65.

Див. також №615.

Видання В. Стуса за кордоном

30.Свіча в свічаді: Поезії / Упорядкув.: М. Царинник, В. Бургардг; Передм. М. Царинник. – Мюнхен: Сучасність, 1977. – 122 с.

Див. також №615.

II. ЛІТЕРАТУРА ПРО ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ В. СТУСА

31.Автобіографія / Передм. С.Г. Білоконя // Філософ. і соціол. думка. – 1990. – №2. – С. 105-106.

32.Бедрік Ю.І. Василь Стус: Проблеми сприймання. – К.: ПБП “Фотовідеосервіс”. – 1993. – 80 с.

33.Біль: Альманах. Вип. 1. / Ред.-упоряд. М. Дубас. – Львів: Меморіал, 1990. – 163 с.

34.Берест Т. Лексичні новотвори у поезії Василя Стуса // Лінгвістичні студії. – Донецьк, 1999. – Вип. 5. – С. 269-271.

35.Беценко Т.П. Виховний потенціал художньо-образного слова Василя Стуса (аспект моральності) // Лінгво-філософські аспекти гуманітарної освіти. – Суми, 1998. – С. 3-6.

36.Білоусенко П. Поетика іменникової нульсифікації В. Стуса // Лінгвістичні студії. – Донецьк, 1999. – Вип. 5. – С. 24-27.

37.Біляцька В.П. Власне “Я” в оцінці Василя Стуса // Актуальні проблеми літературознавства. – Дніпропетровськ, 1999. – Т. 5 – С. 155-163.

38.Борщ Е.Г. Реалізація суб’єктивно-модального потенціалу префіксальних дериватів у поезії В. Стуса // Система і структура східнослов’янських мов. – К., 1997. – С. 155-159.

39.Борщ Е.Г. Суб’єктивно-модальна маркованість колоративів у поезії Василя Стуса // Система і структура східнослов’янських мов. – К., 1998. – С. 258-262.

40.Васи́лий Семенович Стус // История родного края: 1917-1988 pp. – Донецк, 1999. – Ч. 2. – С. 307-311.

41.Василь Стус – незламний лицар правди і свободи // Найкращі твори для школярів та абітурієнтів. – Донецьк, 1997. – С. 213-214.

42.Василь Стус – незламний лицар правди і свободи // Золоті твори для школярів та абітурієнтів. – Донецьк, 1997. – С. 272-276.

43.Василь Стус // Очима серця: Ув’язнена лірика. – Х, 1993. – С. 354-365.

44.Василь Стус: Поет-борець, Поет-мученик: Буклет. – Горлівка: Б.в., 2002. – 4 с.

45.Василь Стус // Українська література для школярів. – Донецьк, 1997. – Т.2. – С. 447-451.

46.Віняр Г.М. Своєрідність авторського словотворення Василя Стуса // Ономастика і апелятиви. – Дніпропетровськ, 2000. – Вип. 9. – С. 8-9.

47.Герої та знаменитості в українській культурі / [О. Гриценко (ред.-упоряд.) та ін.]; Укр. центр культ. досліджень, ін-т культ. політики. – К.: УЦКД, 1999. – 351 с.

Стус В. – С. 216-233.

48.Гноєва Н. “Палімпсести” Василя Стуса та їх оцінка Юрієм Шевельовим // Видатний філолог сучасності. – Х., 1996. – С. 51-54.

49.Дзюба І. Різьбяр власного духу // Стус. В. під тягарем хреста: Поезії. – Львів, 1991. – С. 3-20.

50.Жулинський М. Василь Стус // Грона нездоланих співців. – К.; 1997. – С. 274-284.

51.Жулинський М. Василь Стус (1938-1985) // Жулинський М. Із забуття – в безсмертя. – К., 1990. – С. 416-431.

52.Жулинський М. [Післямова] // Стус В. Вікна в позапростір. – К.; 1992. – С. 249-253.

53.Загнітко А. “Україно, мій рідний краю...”: (Поетична стилістика Василя Стуса і Яра Славутича) // Загнітко А.П. Слово у душі – душа у слові. – Донецьк, 1997. – С. 203-216.

54.Загнітко А. Синтаксична поетика Василя Стуса: тенденції і закономірності // Лінгвістичні студії. – Донецьк, 1998. – Вип. 4. – С. 133-136.

55.Іваненко В. Від смерті до життя // Поезії-91. – К., 1991. – С. 190-196.

56.Іщенко Є. Шевченко і Стус: дві постаті української поезії // Зб. пр. студ. та асп. – К., 1998. – Вип. 4, Ч. 1: Гуманітарні науки – С. 42-43.

57.Калашник В. Епітет у поетичному ідіостилі Василя Стуса // Лінгвістичні студії. – Донецьк, 1999. – Вип. 5. – С. 236-239.

58.Кириченко С. Люди не зі страху. Спогади. Проза // Дніпро. – 2000. – №1-2. – С. 119-131; №3-4. – С.1

59.Колесникова Л. Засоби створення образу України в поезії Василя Стуса // Вісник. Філологічні науки. – Луганськ, 1998. – №9. – С. 65-68.

60.Костыря І. Слово о Донецком крае: Ист.-краевед. поиск. – Донецк: Изд-во “УкрНТЭК”, 2002. – 487 с.

Стус В. – С. 236-240, 265-266.

61.Лазоренко А. Василь Стус – журба і гордість України // Стус В.С. Вибране: Поезії. – Донбас, 1998. – С. 5-8.

62.Лазоренко А. “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Земля рідна, колискова. – Донецьк, 2001. – С. 28-30.

63.Лазоренко А. Син України // Стус. В.С. І край мене почує: Поезії. – Донецьк, 1992. – С. 7-30.

64.Малес Я. Василь Стус: метричні уподобання // Вісник. Сер. Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика. – К., 1996. – Вип. 4. – С. 17-19.

65.Маринович М. Листи з волі: [Зб. спогадів, інтерв'ю, статей] / М. Маринович, С. Глузман, З. Антонюк. – К.: Сфера, 1999. – 391 с.: іл., портр. – (Б-ка журналу “Дух і література”).
Стус В. – С. 114-116.

66.Митці України: Енцикл. довід. / Упоряд.: М.Г. Лабінський, В.С. Мурза; За ред. А.В. Кудрицького. – К.: УЕ, 1992. – 848 с.: іл.

Живописний твір Р. Багаутдінова “Посвята українському поету Василю Стусу”. – С. 38.

67.Моренець В. До питання модерності лірики Василя Стуса (Художньо-філософські аспекти індивідуального стилю) // Наукові записки. – К., 1998. – Т. 4: Філологія. – С. 97-105.

68.Нарівська В.Д. Стус і Пушкін: пошук етичного ідеалу // А.С. Пушкин: филологические и культурологические проблемы изучения. – Донецьк, 1998. – С. 123-124.

69.Не відлюбив свою тривогу ранню...: Василь Стус – поет і людина: Спогади, ст., листи, поезії [Упоряд. О.Ю. Орач]. – К.: Укр. письменник, 1993. – 399 с.: іл., портр.

70.Овсієнко В. Різдво Василя Стуса. – К.: Видання УРП, 1998.

71.Овсієнко В. Та й знакомиті дати Мені проставив хтось! – К.: Видання УРП, 1995.

72.Олійникова К. Василь Стус в оцінці М. Коцюбинської // Українська мова і література в Київському університеті. – К., 1999. – С. 145-154.

73.Олійникова К. Василь Стус і Михайлина Коцюбинська: діалог поета і критика // Проблеми сучасного літературознавства. – Одеса, 1999. – Вип. 5. – С. 221-230.

74.Оліфіренко Л.В. Мовна естетика поезії Василя Стуса: Автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01 / Донецький національний ун-т. – Донецьк, 2002. – 19 с.

75.Онікієнко І.М. Філософсько-естетичні мотиви лірики поетів-дисидентів (В. Стус, І. Світличний, І. Калинець): Дис...канд. філол. наук: 10.01.01 / НАН України; Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка. – К., 1997. – 155 с.

76.Онікієнко І.М. Філософсько-естетичні мотиви лірики поетів-дисидентів (В. Стус, І. Світличний, І. Калинець): Автореф. дис...канд. філол. наук: 10.01.01 / НАН України; Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка. – К., 1997. – 24 с.

77.Плаксіна В. Особливості ритмомелодіки вірша Василя Стуса (на матеріалі збірки “Зимові дерева”) // Актуальні проблеми слов’янської філології. – К., 1999. – С. 113-117.

78.Рарицький О.А. Василь Стус: еволюція поетичного мислення: Дис...канд. філол. наук: 10.01.01 / Кам’янець-Подільський держ. педагогічний ун-т. – Кам’янець-Подільський, 2000. – 164 арк. – арк. 155-164.

79.Рарицький О.А. Василь Стус: еволюція поетичного мислення: Автореф. дис...канд. філол. наук: 10.01.01 / Київський національний ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2000. – 19 с.

80.Рарицький О.А. Василь Стус – поет з Поділля // Поділля і Південно-Східна Волинь в роки визвольної війни українського народу середини XVII століття. – Стара Синява, 1998. – С. 267-269.

81.Рогозевич І. “Сто років мучених надій...” // Традиція і новаторство у світовій літературі. – Чернівці, 2000. – С. 24-27.

82.Романько В. Василь Семенович Стус (1938-1985) // Романько В.І. Література рідного краю. – Донецьк, 1995. – С. 61-66.

83.Савченко Л. Образ сум-печаль у поезії Василя Стуса // Лінгвістичні студії. – Донецьк, 1999. – Вип. 5. – С. 255-257.

84.Самототожність письменника. До методології сучасного літературознавства: [Літ. портрети В. Стуса, Ю. Яновського, М. Хвильового та ін.] / Авт. колектив: Г.М. Сивокінь, М.Х. Коцюбинська, Р.Б. Харчук та ін.; НАН України, ін-т літератури ім. Т.Г. Шевченка. – К.: СП “Укр. кн.”, 1999. – 157 с.

85.Слабошпицький М. Повернення поета // Поезія-89. – К., 1989. – Вип.2. – С. 148-149.

86.Славутич Я. Єдність душі: поезія Василя Стуса // Славутич Я. Меч і перо. – К., 1992. – С. 356-373.

87.Славутич Я. Стус // Копач О. Хрестоматія з нової української літератури. – 2-ге вид., допов. – Львів, 1993. – С. 216-217.

88.Соловей Є. Проблема автентичного буття і поезія Василя Стуса // Проблеми сучасного літературознавства. – Одеса, 1999. – Вип. 3. – С. 79-93.

89.Соловей Є. Проблема автентичного буття (В. Стус) // Соловей Є. Українська філософська лірика. – К., 1998. – С. 253-250.

90.Стус Василий (1938-1985) // Мозговой В.И., Ляшенко В.Г. Там, где было Дикое поле. – Донецк, 2001. – С. 299.

91.Стус Д. Життя і творчість Василя Стуса. – К.: Фотовідеосервіс, 1992. – 86 с. – (Б-ка українця; №7).

92.Стус Д. “Палімпсести” Василя Стуса: творча історія та проблема тексту: Дис...канд. філол. наук: 10.01.01 / НАН України; Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка. – К., 1995. – 188 с.

93.Стус Д. “Палімпсести” Василя Стуса: творча історія та проблема тексту: Автореф. дис...канд. філол. наук: 10.01.01 / НАН України; Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка. – К., 1995. – 24 с.

94.Уроки правди і добра: Нескорене слово: Поезія та проза / Упоряд. В.В. Оліфіренко; Передм. І.М. Дзюби. – Донецьк: Донбас, 2001. – 250 с.
Стус В. – С. 168-182.

95.Шевельов Ю. Трунок і трутизна: Про “Палімпсести” Василя Стуса // Українське слово: Хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст. – К., 1994. – Кн. 3. – С. 366-395.

96.Шерех Ю. Трунок і трутизна: Про “Палімпсести” Василя Стуса // Шерех Ю. Третя сторожа: Література. Мистецтво. Ідеології. – К., 1993. – С. 222-264.

97.Шерех Ю. Трунок і трутизна: Про “Палімпсести” Василя Стуса // Шерех Ю. Пороги і запоріжжя. – Х., 1998. – Т.2. – С. 105-135, 212.

98.Яроха Г. В. Стус в духовній історії України // Україна і світ. Історія: минуле і сучасність. – Тернопіль, 1995. – С. 114-118.

99.Аблицов В. “Бо хто ж тут, на великій Україні, стане горлом обурення і протесту?”: Василь Стус: судьба и человеческая личность // Голос України. – 1998. – 31 янв. (№19). – С. 10.

100. Аблицов В. Василь Стус: “Чи є українська інтелігенція?”: 6 січ. поету виповнилося б 57 років // Голос України. – 1995. – 6 січ. (№4). – С. 7.

101. Айриkyян П. І свічка, і вогонь од свічки: [Інтерв'ю з колишнім політв'язнем П. Айриkyяном про В. Стуса / Підгот. Пані Пейшис Гантворк; Пер. з англ. Г. Маняко] // Літ. Україна. – 1992. – 22 жовт. (№42). – С. 5.

102. Алексейчук А. Памяти Василя Стуса // Уголь-промышленности. – 1994. – 5 янв.

103. Бабій А. “...Ми віддані життю, і нам віддається в славі!” // Наш дом. – 2001. – 29 сент. (№13). – С. 13.

ІІ Всеукраїнська наукова конференція “Творчість Василя Стуса в контексті європейської літератури” у Донецьку.

104. Бабій А. Незламний, гордий, воскреслий // Наш дом. – 2002. – 5 янв. (№1). – С. 5.

105. Бабій А. Пам'ятаймо і знаймо Василя Стуса // Наш дом. – 2001. – 15 сент. (№11). – С. 13.

Спогади сестри поета.

106. Бабіна Г. Василь Стус – глибоко національний поет // Сівер. вісті. – 1996. – 13 січ.

Біографія поета.

107. Бабіна Г. Листи Василя Стуса до сина // Сівер. вісті. – 1997. – 11 січ.

108. Банникова А.М. Гордий, прямий – і змінити його не можна було: Маловідомі сторінки з життя В. Стуса у засланні // Енакиєв. рабочий. – 1992. – 15 апр.

109. Баранов В. Смерть поета [В. Стуса] за два кроки до Нобелівської премії // Україна молода. – 1996. – 9 жовт. (№114). – С. 7.

110. Барков В. “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Альтернатива. – 1991. – 4 сент.

111. Барков В. “І в смерті з рідним краєм поріднюсь” // Слово и дело. – 1995. – 1 сент.
До 10-річчя від дня загибелі поета.
112. Бедрик Ю. Від смерті до життя // Друг читача. – 1992. – 18 берез.
Про збірку В. Стуса “Під тягарем Хреста”.
113. Бедрик Ю. “Під тягарем Хреста”: Нотатки про львів. вид. збірки В. Стуса // Літ. Україна. – 1992. – 22 жовт. (№42). – С. 5.
114. Беликов Ю. Погиб поет... // Комс. правда. – 1990. – 18 янв.
115. Беценко Т. Лінгвостилістичний аналіз поезій Василя Стуса // Дивослово. – 1997. – №8. – С. 17-21.
116. Білий Бакен ... Чорний бушлат // Мол. гвардія. – 1990. – 23 берез.
Спогади І. Калиниченка і В. Озерного.
117. Болабольченко А. “Цей бенкет смерті в образі життя...”: За матеріалами кримінал. справ В. Стуса // Вітчизна. – 1991. – №8. – С. 141-151.
118. Бондаренко А.Т. Лексична парадигма “Страждання” в поезиці В. Стуса // Мовознавство. – 1995. – №2/3. – С. 47-54.
119. Бондаренко А. Спроба аналізу філософських творів Василя Стуса // Дивослово. – 1998. – №8. – С. 8-10.
120. Бондаренко О. Звезда и смерть Василия Стуса // Соц. Донбасс. – 1990. – 5 сент.
121. Бондаренко А. Використання поезії шістдесятників для становлення світогляду учнів: (твори Л. Костенко, В. Стуса, І. Світличного) / Бондаренко А., Бондаренко Ю. // Дивослово. – 1996. – №11. – С. 52-55.
122. Бондарчук П. “Не одлюбив свою тривогу ранню” // Донеччина. – 1995. – 23 берез.
123. Боровий В. Не збитись з власної тропи // Слобід. край. – 1994. – 24 листоп.
124. Буряник Н. Свіча і свічадо в поезії Василя Стуса // Слово і час. – 1993. – №11. – С. 51-57.
125. Василенко А. “...Хорошо, что смерти не боюсь я...”: Укр. поет В. Стус: его судьба и стихи // Лит. Россия. – 1989. – 17 нояб. (№46). – С. 13.

126. Василь Стус у своїх листах: Листи В. Стуса до В. Дідківського / Підгот. Листи и приміт. до друку М. Коцюбинська; Передм. В. Дідківського // Вітчизна. – 1995. – №7-8. – С. 103-112.

127. Вірний М. Смерть нездоланного [поета Василя Стуса] // Схід. часопис. – 1994. – 6-12 верес. (№35). – С. 3.
До річниці з дня загибелі В. Стуса .

128. Воловненко В. Ах, зачем эта ночь... // Жизнь. – 1993. – 24 марта.
До виходу у видавництві “Донбас” збірки В. Стуса.

129. Высоцкая Н. Так судили стихи // Лит. газ. – 1990. – 22 авг. (№34). – С. 7.

130. Гаврош О. “Не оплакуй моїх фотокарток, мамо. Це щастя мати таку долю, як у мене” // Світанок. – 2001. – №3. – С. 2.

131. Гармаш Г. Червоне і чорне: Поезія-доля Василя Стуса // Слово і час. – 1991. – №5. – С. 20-25.

132. Герман В. Василь Стус: люди і тексти // Слово Просвіти. – 1999. – Черв. (Чис.6). – С. 3.

За матеріалами прес-конференції “В. Стус: міф імені та реальність тексту” у прес-центрі УНІАН з нагоди видань творів поета.

133. Гитович И. “Крізь ґрати”: Судьба и стихи В. Стуса // Лит. обозрение – 1990. – №9. – С. 11-13.

134. Гитович И. Присутствие // Лит. обозрение. – 1991. – №6. – С. 55-58.

135. Глузман С. Двадцать дней в камере с Василием Стусом // Всеукр. ведомости. – 1998. – 6 янв. (№2). – С. 10-11.

136. Гнатюк Н. “Народе мій, до тебе я ще верну...”: [Про В. Стуса] // Літ. Україна. – 2002. – 3 жовт. (№34) – С. 1.

137. Голобородько В. Він став моєю совістю // Вітчизна. – 1990. – №10. – С. 161-163.

138. Голоп'орова Ю. “І я гукну, і край мене” // Енакиев. рабочий. – 2001. – 18 янв.

139. Гомза А. Повернення // Знамя труда. – 1990. – 18 окт.

140. Горбач А.-Г. Дорога Василя Стуса до німецького читача // Дніпро. – 1991. – №6. – С. 177-179.
141. Гордасевич Г. Ми вийшли з “Обрію” // Комсомолец Донбасса. – 1990. – 7 сент.
142. Гордієнко В. Дорогою любові і болі // Під прапором Леніна. – 1991. – 9 квіт.
143. Гордийчук О. Василь Стус // Енакиєв. робочий. – 1994. – 11 янв.
144. Горинь М. Раб не може бути поетом // Голос України. – 1992. – 9 січ. (№3). – С. 13.
145. Горунь С. Голгофа українського духу: До 10-річчя перепоховання О. Тихого, Ю. Литвина, В. Стуса // Укр. слово. – 1999. – 25 листоп. (Чис. 47). – С. 13.
146. Готується до друку спадщина Василя Стуса [у канад. ін-ті укр. студій Альберт. ун-ту] // Народна газ. – 1994. – Жовт. (№39). – С. 8.
147. Губаш М. “Народе мій, до тебе я ще верну” // Спадщина. – 1993. – 17-23 груд. (№28). – С. 2.
148. Диагноз: “патологическая честность” // Мелочи жизни. – 1999. – 4-10 нояб. (№41). – С. 4. – Прил. к газ. “Жизнь”.
Про трагічну долю поета В. Стуса.
149. Дідківський В. Василь Стус – син землі донецької // Донеччина. – 1999. – 9 верес.
150. Дідківський В. “Мудрість мене підтримує і навчає”: [Бесіда з другом В. Стуса В.К. Дідківським / Записала Л. Чічканьова] // Схід. часопис. – 1993. – 14 верес. (№14). – С. 3.
151. Дітчук В. Поет від Бога: У Львові відбулася презентація першої кн. багатотом. вид. творів В. Стуса // Висок. Замок. – 1994. – 7 лип.
152. Джерело божественних гармоній // Схід. часопис. – 1993. – 5 жовт. (№26). – С. 3.
153. Дзюба І. Різьбяр власного духу // Донеччина. – 2002. – 4 верес.
Спогади про поета.

154. Дмитренко М. “То пропікає душу Україна...” // Молодь України. – 1991. – 5 берез.
155. Дні та роки боротьби і смерті: 4 вересня минає 10 років, як було остаточно знищено Василя Стуса // Укр. газета. – 1995. – №14. – С. 6.
156. Докторська дисертація про В. Стуса / М.К. // Слово і час. – 1997. – №8. – С. 71.
157. Доровський О. Он не пожал бы руку подлецу // Веч. Горловка. – 1995. – 8-15 сент. (№36). – С. 3.
До 10-річчя від дня загибелі В. Стуса.
158. Доценко Ю. “...Аби голуби сідали на плечі” // Донеччина. – 1996. – 5 верес.
159. Доценко Ю. Василь Стус і політика // Світлиця. – 2001. – 12 жовт. – Дод. до газ. “Донеччина”.
160. Доценко Ю. Він народився під Різдво // Виробник України. – 2002. – 4 січ. (№1). – С. 4.
161. Доценко Ю. Вічна материнська пісня // Світлиця. – 1996. – 24 трав. – Дод. до газ. “Донеччина”.
Про матір В. Стуса та дитячі роки поета.
162. Доценко Ю. Вічна материнська пісня // Донеччина. – 2002. – 4 верес.
163. Доценко Ю. І в смерті обернувся до життя // Літ. Україна. – 2002. – 3 жовт. (№34). – С. 7.
164. Доценко Ю. Материнська доля: Елене Яковлевне – матери великого громадянина и поета Украины Василя Стуса исполнилось 90 лет // Жизнь. – 1992. – 27 июня.
165. Доценко Ю. Народе мій, до тебе він вернеться! // Виробник України. – 2001. – 3 серп. (№31). – С. 4.
166. Доценко Ю. Пізня черешня у саду // Голос України. – 1992. – 25 черв. (№118). – С. 4.
Про матір В. Стуса – Олену Яківну.
167. Доценко Ю. Про дружбу, молодість, кохання // Донеччина. – 1997. – 27 берез.

168. Доценко Ю. ...Та до Донбасу не дійшла // Донеччина. – 1994. – 21 квіт.
Про книгу В. Стуса “Не відлюбив свою тривогу ранню”.
169. Дужа Т. Епітафія // Соц. культура. – 1990. – №7. – С. 22-23.
Мученики совісті – поет В. Стус та академік А. Сахаров.
170. Еременко С. [Об украинском поэте В. Стусе] // Комсомолец
Донбасса. – 1990. – 6 сент., 17 окт.
171. Життя Василя Стуса: (Хронологія) // Донеччина. – 2002. – 4 верес.
172. Жулинский Н. Восхождение на Голгофу славы // День. – 2001. –
28 сент. (№175). – С. 18.
173. Жулинський М. Запізніле повернення // Літ. Україна. – 1989. –
30 листоп. (№48). – С. 4.
Про перезахоронення в Києві В. Стуса, О. Тихого, Ю. Литвина.
174. Жулинський М. Коли воскреснуть палімпсести національної культури?
// Літ. Україна. – 1990. – 19 квіт. (№16). – С. 5.
З приводу судової справи В. Стуса.
175. Жулинський М. Василь Стус. 1938-1985 // Літ. Україна. – 1990. – 18 січ.
(№3). – С. 3; 25 січ. (№4). – С. 6.
Пам'яті письменника.
176. За Україну його замучили колись: [О поэте В. Стусе / Подгот.
В. Величко] // Днепров. панорама. – 1996. – 2 юня.
177. Завгородній І. Василь Стус: перші дві книги багатотомника // Веч.
Донецк. – 1995. – 21 янв.
178. Захарченко В. Він переміг: Спогад про Василя Стуса // Київ. – 1992. –
№1. – С. 117-122.
179. Захарченко В. “Світ – це таночок усіх людей, що взялися за руки...”:
Листи В.Стуса до сина // Донбасс. – 1993. – №1-2. – С. 60-66.
180. Звонич Н. “Як добре те, що смерті не боюсь я...” // Фермер. госп-во. –
2002. – Січ. (№2). – С. 16.
181. Зоц І. Фонд Стуса, партії і національна ідея // Донеччина. – 2002. –
24 жовт.

182. Іванова О. “Чужинецька земля Василя Стуса” // Літ. Україна. – 1992. – 16 січ. (№2). – С. 5.

Є фото картини художника Р. Багаутдинова “Василь Стус”.

183. Іванченко Р. Спокута // Рад. Донеччина. – 1990. – 5 верес.; Шлях Ілліча. – 1990. – 4 жовт.

184. Ільницький Н. “Палімпсести” Василя Стуса // Вітчизна. – 1990. – №3. – С. 14-16.

185. Карнаухова Л. 4 вересня – 10 років з дня смерті В. Стуса // Дзержин. шахтер. – 1995. – 2 сент.

186. Кириченко С. Птах піднебесний: Спогади про В. Стуса // Дніпро. – 1998. – №1/2. – С. 64-122.

187. Кириченко С. Птах піднебесний // Молодь України. – 1996. – 29 лют.; 2, 4 квіт.

188. Клигман Л. “Дорогу боли прошел до конца...”: // Укр. деловые новости. – 1996. – Сент. (№34). – С. 23.

189. Коваль В. Я ніколи не належав ні до яких ворожих груп...: “Персональна справа” Василя Захарченка // Дніпро. – 1991. – №9. – С. 162-172.
В. Захарченко дружив зі Стусом і не зрікся від нього.

190. Коваль О. “Народе мій, до тебе я ще верну...”: [Інтерв'ю з дир. видав. спілки “Просвіта” О. Ковалем про поета В. Стуса / Записав М. Хижняк] // Слово и дело. – 1994. – 10-16 сент. (№3). – С. 6.

191. Коваль О. Перше зібрання творів [поета Василя Стуса] // Схід. часопис. – 1994. – 6-12 верес. (№95). – С. 3.

192. Коваль Я. Смертю смерть подолав: До виходу першого тому творів В. Стуса // Мол. Галичина. – 1994. – 14 лип.

193. Кодак М. Перші Стусівські читання // Слово і час. – 1998. – №2. – С. 52.

194. Козар П. Тернистый путь: памяти Василя Стуса // Знамя труда. – 1993. – 29 янв.; Энергия. – 1993. – 13 янв.

195. Колесник Н. Стали узники лауреатами // Восток-Запад. – 1994. – Март (№1). – С. 8.

Коментар до знімку.

196. Кононенко В. “І душу виробив таку прозору...” // Друг читача. – 1992. – 18 берез. – С. 2-3.
197. Кордун В. На останньому подиху // Уряд. кур’єр. – 2001. – 22 серп. (№151-152). – С. 14.
198. Корнилов В. В пам’яті на всю жизнь // Комсомолец Донбасса. – 1990. – 6 сент.
199. Коровко А. Айсберг // Красное знамя. – 1990. – 5 сент.
Про творчість В. Стуса.
200. Корогодський Р. Драма шестидесятників // Образотворче мистецтво. – 1991. – №1. – С. 1-4.
201. Костиця І. Василь Стус у Горлівці: Спогади // Літ. Україна. – 2002. – 3 жовт. (№34). – С. 7.
202. Костиця І. Донбасс – колыска правозахисників і патріотів України // Донеччина. – 1999. – 16 груд.
Про В. Стуса та ін.
203. Костиця І. У горлівському літературному об’єднанні // Донеччина. – 2002. – 4 верес.
Спогади про Стуса.
204. Коцюбинська М. “В його лірично-фосфоричний світ...” // Київ. – 1992. – №5. – С. 137.
205. Коцюбинська М. Василь Стус у контексті сьогоденної культурної ситуації // Слово і час. – 1998. – №6. – С. 17-28.
206. Коцюбинська М. Василь Стус у своїх листах // Вітчизна. – 1995. – №7-8. – С. 103-112.
Листи В. Стуса до В. Дідківського.
207. Коцюбинська М. “Двоє слів” про поета [В. Стуса] // Літ. Україна. – 1998. – 15 січ. (№2). – С. 5.
208. Коцюбинська М. “І душу виробив таку прозору...” // Київ. – 1989. – №10. – С. 40-41.
209. Коцюбинська М. “На цвинтарі розстріляних ілюзій...” // Слово і час. – 1990. – №6. – С. 21.

210. Коцюбинська М. Новітні палімпсести: Кілька думок про феномен В. Стуса // Філософ. і соціол. думка. – 1990. – №2. – С. 100-102.

211. Коцюбинська М. Перегук душ: Василь Стус про Володимира Свідзинського // Слово і час. – 1990. – №5. – С. 3-4.

212. Коцюбинська М. Почути голос поета // Жовтень. – 1989. – №7. – С. 15-16.

213. Коцюбинська М. “Світ міниться і проростає слово...” // Дніпро. – 1993. – №4-6. – С. 2-10.

214. Коцюбинська М. Стусове “самособоюнаповнення” / Із роздумів над поезією і листами Василя Стуса // Сучасність. – 1995. – №6. – С. 137-144.

215. Коцюбинська М. У свічаді пам’яті // Україна. – 1991. – №1. – С. 13-16.

216. Коцюбинська М. У контексті світовому // Слово і час. – 1995. – №9/10. – С. 21-23.

З приводу багатотомного видання творів В. Стуса.

217. Коцюбинська М. Час високих слів минув: Про особливості підгот. першого багатотом. наук. вид. творів В. Стуса / Підгот. С. Никонорова // Уряд. кур’єр. – 1997. – 16 серп. (№150-151). – С. 10.

218. Крячок Б. Особові архівні фонди та їх відображення у путівниках і покажчиках // Архівознавство. Археологія. Джерелознавство. – 2000. – Вип. 2. Архівозн. читання. – С. 73-77.

219. Курлат И. Василь Стус – каким я его знал и помню // Алеф. – 1990. – Ноябрь. (№3). – С. 10.

220. Курлат Й. Освячено ім’ям Василя Стуса // Літ. Україна. – 1993. – 4 берез. (№9). – С. 6.

Про оголошення конкурсу на здобуття премії ім. В. Стуса.

221. Л.Т. Творчість Василя Стуса в європейському контексті // Слово і час. – 2001. – №12. – С. 88.

Про Всеукраїнську наукову конференцію “Творчість Василя Стуса в контексті європейської літератури”, що проходила у Донецьку.

222. Ладченко О. “Народе мій, до тебе я ще верну” // Новий шлях. – 1998. – 25 лют.

223. Лазоренко А. Дорога болі Василя Стуса // Життя. – 1991. – 21 марта.

224. Лазоренко А. Йдемо дорогами України: Мандрівка до Василя Голобородька // Донбас. – 1993. - №1/2. – С. 81-85.
225. Лазоренко А. Мы дружили... // Жизнь. – 1991. – 9 авг.
Спогади про В. Стуса.
226. Лазоренко А. На буряних вітрах: Василь Стус – поет глибоко національний // Донбас. – 1993. – №1-2. – С. 23-31.
227. Лазоренко А. Одвічна мати [поета Василя Стуса] // Донеччина. – 1994. – 10 берез.
228. Лазоренко А. Штрихи до портрета Василя Стуса // Рад. Донеччина. – 1990. – 16 трав.
229. Леошко В. Василий Стус: “Что мог – я совершил...” // Кочегарка. – 1992. – 22 мая.
Спогади та документи про поета.
230. Летюк Є. За майстерну простоту: Відкритий лист молодому поетові Василеві Стусу // Донбас. – 1963. – №4. – С. 133-135.
231. Линяева Т. “...Хорошо, что смерти не боюсь я...” // Макеев. строитель. – 1991. – 24 июля.
232. Лист академіка Андрія Сахарова на захист Василя Стуса // Вітчизна. – 1990. – №3. – С. 13.
233. Лист до приятелів та уривки з таборового зошита [В.С. Стуса] / Авт. публ. Д. Стуса // Прапор. – 1990. – №2. – С. 111-114.
234. Лук’яненко Л. Ми вже твої коханці, смерте...: Останні дні В. Стуса // Молодь України. – 1991. – 4 верес.
235. Лук’яненко Л. Невідоме про смерть Василя Стуса // Народна газ. – 1993. – Січ. (№1). – С. 6.
Зі спогадів.
236. Лук’яненко Л. Політв’язень Василь Стус: Останні дні // Укр. газета. – 1995. – №14. – С. 6-7.
237. Лупейко В. Непохитність: Слово про невмирущого [В. Стуса] // Рад. освіта. – 1990. – 20 листоп.

238. Макаренко В. Василь Стус. Загальний огляд життєвого і творчого шляху // Укр. мова і л-ра в шк. – 2001. – №3. – С. 30-33.
239. Макарчук В. “Від юних літ до юного змушніння”: (Рання лірика Стуса) // Слово і час. – 1992. – №8. – С. 64-70.
240. Максимов В. “Страсти по Отчизне” // Лит. газ. – 1996. – 17 янв. (№3). – С. 7.
241. Марія. Крига скресла? // Бандерівець. – 1994. – Жовт. (№1). – С. 4.
242. Мацибура О. Категорії пам’яті в художньому просторі Василя Стуса // Молода нація. – 1996. – №1. – С. 181-185.
243. Мельник В. Металінгвістична проблема двоголосся та діалогічних відносин у поезії В. Стуса // Слово і час. – 2000. – №9. – С. 32-36.
244. Мельник Я. “В мені уже народжується Бог”: Продовження розмови з В. Стусом // Вітчизна. – 1990. – №10. – С. 157-160.
Образ України в творчості поета.
245. Миняйло З. Пламенное слово поэта // Первая линия. – 1993. – 23 янв.
246. Міськов О. Дорога до Стуса // Архіви України. – 1991. – №4. – С. 29-30.
247. Міщенко В. Ночі Донеччини сині... // Літ. Україна. – 1998. – 6 січ. (№1). – С. 7.
248. Мовчун І.І. “Розстріляне відродження”: (Усний літературно-мистецький журнал про життя і творчість М. Куліша, Г. Косинки, В. Стуса) // Укр. мова і літ. в школі. – 1991. – №1. – С. 78-86.
Сценарій.
249. Моренець В. До весни, може й далеко. Але ластівки вже прилетіли // Голос України. – 1997. – 18 січ. (№8). – С. 14.
Про видання у Кракові книги “Поезія Василя Стуса”.
250. Наливайко Д. Василь Стус – перекладач // Всесвіт. – 1991. – №1. – С. 183-185.
251. “Нам выпало быть вместе”: М. Никлус про В. Стуса / [Публ. подгот. А. Повниця] // Правда Украины. – 1991. – 26 нояб.
252. Наєнко М. [Про поезію Василя Стуса] // Слово і час. – 1998. – №6. – С. 26-28.

253. “Народе мій, до тебе я ще верну!” // Донеччина. – 2001. – 16 серп.
254. Неділько В. “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Сіл. вісті. – 1991. – 30 січ.
255. Неділько В.Я. Василь Стус. Доля життя // Укр. мова і літ. в шк. – 1992. – №1. – С. 32-37; №2. – С. 21-30.
256. Нестеренко А. Василь Стус: “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Новая жизнь. – 1991. – 2 апр.
257. Никанорова О. Час високих слів минув // Уряд. кур’єр. – 1997. – 16 серп. (№150-151). – С. 10.
258. Ніклус М. Воспоминания о соратнике [укр. поете В. Стусе / Предисл. и пер. с эст. В. Калабугина] // Радуга. – 1991. – №10. – С. 58-63.
259. Ніклус М. Про соратника // Архіви України. – 1991. – №4. – С. 31-34.
260. Овсиенко В. Лист до редакції // Донбас. – 1990. – №6. – С. 188.
261. Овсієнко В. “Ми канемо у вічність молодими...”: Спогади про В. Стуса // Вітчизна. – 1994. – №7-8. – С. 138-144; №9-10. – С. 96-104.
262. Овсієнко В. Не ошукайся ж, вірячи добру... // Сіл. обрії. – 1990. – №6. – С. 24-28; Донбас. – 1990. – №3. – С. 93-113.
З біографії поета.
263. Овсиенко В. Никто не мог спасти Стуса // День. – 1999. – 22 июля (№132). – С. 4.
264. Овсієнко В. Останні дні Василя Стуса: Як вбивали видатного українського поета // Подолія. – 1994. – 9 квіт.
265. Овсієнко В. Та й знакомиті дати мені проставив хтось!: 10 років тому у вересні в Кучинському лагері смерті загинув Василь Стус // Акцент. – 1995. – 22 сент.
266. Овсієнко В. Таємно похований під №9: Останні дні Василя Стуса у спогадах його товариша // Донбас. – 1990. – №3. – С. 93-113.
267. Овсієнко В. Як вони поверталися // Альтернатива. – 1991. – 4 сент.
Про перепоховання В. Стуса.

268. Один із шістдесятників // Новини Закарпаття. – 2000. – 12 верес. (№135). – С. 6. – Підпис ДІНАУ.

269. Озеров Л. “Поэтом себя не считаю” // Огонек. – 1990. – №43. – С. 26.

270. Олексійчук А. І прожив він Шевченківській вік // Світлиця. – 2001. – 11 січ. – Дод. до газ. “Донеччина”.

271. Олійник М. Василь Стус: До 10-річчя від дня загибелі // Бандерівець. – 1995. – Верес. (№4). – С. 2-3.

272. Оліфіренко В. Василь Стус (1938-1985) // Оліфіренко В. Уроки правди і добра. – Донецьк, 1995. – С. 56-69. – Спец. вип. журн. “Донбас”.

273. Оникієнко І. Символ “Веселий цвинтар” в “Естетиці страждання” В. Стуса // Слово і час. – 1997. – №2. – С. 54-58. - (XX століття).

274. Осадчий В. “Листи до сина” // Сл. Просвіти. – 2001. – Трав. (Чис. 6). – С. 11.

275. Рецензія на книгу: Стус В. Листи до сина / Упоряд.: Д. Стус, О. Дворко. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2001. – 192 с.

276. Осієнко В. “...Є сльоза, що наскрізь пропікає камінний мур...” // Самостійна Україна. – 1993. – 20 січ.

Спогади про поета В. Стуса.

277. Осинська А. Василь Стус // Донеччина. – 1992. – 3, 10 верес.

278. Островська І. Пам’яті Василя Стуса: Триптих // Київ. – 1993. – №11. – С. 51-52.

279. Орач О. “І я гукну, і край мене почує...” // Ранок. – 1990. – №12. – С. 6-8.

280. Орач О. Не відлюбив свою тривогу ранню // Київ. – 1993. – №2. – С. 135-144. – (Знахідки і пошуки).

281. Орач О., Стус В. “Не одлюби свою тривогу ранню...”: [Листування поетів, 1977-1979 рр.] // Літ. Україна. – 1990. – 8 берез. (№10). – С. 5.

282. Павлишин М. Квадратура круга: пролегомени до оцінки Василя Стуса // Всесвіт. – 1993. – №11/12. – С. 157-161; Дивослово. – 1994. – №1. – С. 15-21.

Художні особливості поезії В. Стуса.

283. Парасочко Н. Магія слова і долі // Рад. Прибужжя. – 1996. – 6 січ.

284. Пепа В. У призерку політики // Уряд. кур'єр. – 2000. – 18 листоп. (№215). – С. 10-11.
285. Петренко М. Стус – наш неоплачений борг // Авдеев. вестник. – 2000. – 15 сент.
286. Півень В. Духовний проводир // Вісті. – 1996. – 6 січ.
287. Пиріг Р. Василь Стус: листи із слідчого ізолятора // Політика і час. – 1992. – №1. – С. 82-87.
288. Плачинда С. Василь Стус пішов на смерть // Столиця. – 1999. – 20-25 серп. (№60). – С. 14-15.
З біографії поета - політв'язня.
289. Плющ Л. “Вільготно гойдається зламана віть...” // Слово і час. – 1991. – №11. – С. 38-47.
290. Повниця А. “Нам випало быть вместе”: Март Никлус про Василя Стуса // Правда Украины. – 1991. – 26 нояб.
291. Погребенник Ф. Митець, що “розширює державу мужицької душі”: (Б. Лепкий про В. Стуса) // Слово і час. – 1998. – №2. – С. 47-50.
292. Покальчук Ю. Василь Стус і моє покоління // Дзвін. – 1991. – №7. – С. 131-137.
293. Покальчук Ю. Здрастуй, Василю! // Молодь України. – 1991. – 15 січ.
294. Покальчук Ю. “Народе мій, до тебе я ще верну” // Голос України. – 1991. – 5 січ. (№4). – С. 12.
295. Польщикова Т. “Хорошо, что смерти не боюсь я...” // Приазов. рабочий. – 1990. – 27 окт.
296. Право жити. Звернення. Свідчення. Листи [В. Стуса] // Донбас. – 1993. – №1-2. – С. 34-59.
297. Прісовський Є. Дорогою страждань: Лицар укр. поезії В. Стус // Чорномор. новини. – 1994. – 4 трав.
298. Про життя і творчість В. Стуса: [Інтерв'ю з Є. Сверстюком] // Дивослово. – 2001. – №1. – С. 55-57.

299. [Про поета В. Стуса] // Культура Донбасу. – 1993. – Січ. (№1). – С. 10.
300. Протест у порядку нагляду // Літ. Україна. – 1990. – 28 черв. (№26). – С. 1-2.
301. Рарицький О. Василь Стус у колі споріднених душ // Укр. л-ра в загальноосвіт. шк. – 2000. – №1. – С. 43-45.
302. Рарицький О. “Палімпсести” Василя Стуса: духовна домінанта // Слово і час. – 1999. – №12. – С. 62-64.
303. Рарицький О.А. Природа в творчості Василя Стуса як вияв індивідуальності митця // Наука і сучасність. – К., 1998. – Ч. 1. – С. 212-217.
304. Роженко М. Обов’язок пам’яті // Вітчизна. – 1990. – №10. – С. 164-167.
305. Роздобудько І. Возвращение // Комсомолец Донбасса. – 1990. – 10 февр.
306. Руденко В. Нелегкая судьба семьи Стусов // Наше время. – 1994. – 24 июня.
307. Руденко В. Подснежники нашей боли // Виробник України. – 2001. – 11 трав. (№19). – С. 6.
308. Руденко В. Проліски нашого болю // Світлиця. – 1999. – 24 груд. – Дод. до газ. “Донеччина”.
Спомин про поета.
309. Рыбалко В. Шестидесятилетие шестидесятников // Авдеев. вестник. – 1998. – 13 февр.; Дзержин. шахтер. – 1998. – 5 февр.; Новатор. – 1998. – 5 февр.
310. Рябкін В.М. Спогади про Стуса: [Інтерв’ю з дир. СШ №46 В.М. Рябкіним, який разом з В. Стусом навчався у ДонГУ / Записав І. Дрозд] // Енакиев. рабочий. – 1991. – 23 апр.
311. Сафронова В. Передчасно вирваний з життя // Комсомолец Донбасса. – 1990. – 6 сент.
312. Сахаров А. “Заклинаю виступити на захист Стуса” // Літ. Україна. – 1990. – 11 січ. (№2). – С. 7.

313. Сахаров А. Учасникам Мадридської наради для перевірки Хельсінкських угод, головам держав-учасниць Хельсінкського Акта // Вітчизна. – 1990. – №3. – С. 13.
Згадується В. Стус.
314. Сверстюк Є. Базилеос // Комс. знамя. – 1991. – 12 апр. (№№70-71). – С. 7.
Про життєвий і творчий шлях В. Стуса.
315. Сверстюк Є. Василь Стус. 15 років. Міра присутності // Визвол. шлях. – 2000. – Річник 53, Кн. 9. – С. 85-89; Укр. слово. – 2000. – 14-20 верес. (Чис. 37). – С. 1, 15; Дивослово. – 2001. – №1. – С. 54-58.
316. Сверстюк Є. Василь Стус у віддаленнях і наближеннях / Сверстюк Є., Калініченко І. // Сучасність. – 1995. – №12. – С. 145-150; Самост. Україна. – 1995. – Ч. 3. – С. 3-7.
317. Сверстюк Є. Висока заява // Літ. Україна. – 1991. – 10 січ. (№2). – С. 5.
Рецензія на книгу: Стус В. Дорога болю. – К.: Рад. письменник, 1990. – 211 с.: іл.
318. Сверстюк Є. Загадка смерті Василя Стуса // Молодь України. – 1991. – 18 черв.
319. Сверстюк Є. Остання зона Василя Стуса: Минуло 13 років від дня смерті поета // Літ. Україна. – 1998. – 24 верес. (№36). – С. 7.
320. Сверстюк Є. [Про поезію Василя Стуса] // Слово і час. – 1998. – №6. – С. 21-23.
321. Сверстюк Є. Слово про Стуса на ювілейному святі // Визвольний шлях. – 2000. – Кн. 3. – С. 349-355.
322. Сверстюк Є., Соловей Е., Наєнко Н. Фрагменти виступів на перших Стусівських читаннях // Слово і час. – 1998. – №6. – С. 21-28.
323. Світлична Н. Хресні побратими: Листування письменників – В. Стуса та І. Світличного // Сучасність. – 1998. – №7-8. – С. 138-154.
324. Сенчило М. Щира сторінка до біографії // Донеччина. – 1997. – 5 черв.
Спомин про поета В. Стуса.
325. Сергійчук В. Доповідали лише про Стуса, бо Коротич на зустріч з “невідомих причин” не з’явився // Голос України. – 1995. – 5 верес. (№166). – С. 16.

Про виступ В. Стуса у 1966 році перед членами літературної студії Одеського державного університету.

326. Сергійчук В. Як поета змушували замовчати // Ранок. – 1995. – №6. – С. 14-15.

Архівні документи про переслідування В. Стуса.

327. Сивокінь Г. Василь Стус і Шевченко // Дивослово. – 2001. – №10. – С. 5-6.

Про вплив творчості Т.Г. Шевченка на формування світогляду В. Стуса.

328. Син України матері Василь Стус: мучився, але не каюся: [Ред. ст.] // За вільну Україну. – 1996. – 6 січ. (Число 3-4). – С. 1.

329. Скарбниця української культури // Приазов. робочий. – 1990. – 28 янв.

Розповідь про В. Стуса у газетній рубриці “Скарбниця української культури”.

330. Скубко П. Свеча Василя Стуса // Макеев. робочий. – 1992. – 12 мая.

331. Скуратівська Я. Василь Стус як літературний критик // Молода нація. – 1996. – №1. – С. 187-190.

332. Соловей Е. [Про поезію Василя Стуса] // Слово і час. – 1998. – №6. – С. 23-25.

333. Соловей О. Дорога болю Василя Стуса // Універ. вісті. – 1993. – 6 січ.

334. Соловей О. Міжнародна конференція в Донецьку // Літ. Україна. – 1998. – 21 трав. (№21). – С. 1.

Про Міжнародні наукові конференції “Творчість В. Сосюри та сучасність”, “Творчість В. Стуса в контексті європейської культури ХХ ст.”.

335. Сорока В.І. Речник замордованого покоління: [Бесіда з В.І. Сорокою, який зустрічався зі Стусом у 1956-57 рр. / Записала О. Винниченко] // Донеччина. – 2002. – 4 верес.

336. Страждання без Батьківщини: 3 табор. зошита В. Стуса / Авт. публ. Я. Дзира // Україна. – 1990. – №23. – С. 16-25; №25. – С. 7-9.

337. Стриха М. Письма от Василя Стуса // Зеркало недели. – 2001. – 17-23 марта (№11). – С. 15.

Про книгу В. Стуса “Письма к сыну”.

338. Стус В.С. За мною Київ тягнеться у снах // Київський вісник. – 1996. – 11 червня.

339. Стус В.С. Феномен доби // Дніпро. – 1993. – №4-6. – С. 23-38.

340. Стус Василь: “Хто проти тиранії - встаньте”: [Біогр. довідка. Листи В. Стуса Анатолію Лазаренку, м. Донецьк] // Голос України. – 1993. – 6 січ. (№2). – С. 13.

341. Стус Д. Берегами конспектів Василя Стуса: До літ. біогр. письменника // Слово і час. – 2000. – №9. – С. 42-51.

342. Стус Д. Василь Стус очима сина // Прапор. – 1990. – №2. – С. 101-103.

343. Стус Д. Витоки стусознавства. До виходу друком 6-том. наук. видань творів В. Стуса: [Бесіда з сином поета Д. Стусом / Записала О. Лавриненко] // День. – 1999. – 8 черв. (№101). – С. 7.

344. Стус Д. “Зона” Василя Стуса: Вопреки всему он верил, что нужен людям: [Беседа с сыном поэта Д. Стусом / Записал С. Горунь] // День. – 2000. – 5 сент. (№158). – С. 4.

345. Стус Д. “І син біжить, як горлом кров біжить...”: [Інтерв'ю с сином поета В. Стуса Д. Стусом / Записал В. Воловненко] // Жизнь. – 1993. – 21 апр.

346. Стус Д. Навіщо це все?: “Вони приватизували Стуса” // Пік: Політика і час. – 1999. – №13. – С. 40-41.

Післямова після закінчення видання “Творів” В. Стуса.

347. Стус Д. Різновид літератури для читачів // Критика. – 2000. – Травень (Чис.5). – С. 29-31.

348. Стус Д. Чи бувають скрутні часи, або Історія підготовки одного наукового видання [“Твори Василя Стуса”] // Слово Просвіти. – 1999. – Груд. (Чис.12). – С. 19.

349. Суд над Стусом // Независимость. – 1993. – 17 сент.

350. Тельнюк С. Не кидаймось камінням // Україна. – 1989. – №42. – С. 23.

351. Тесанюк Г. Людина у світі абсурдів // Донеччина. – 2001. – 23 листоп.

352. Тищенко М. “Уклін тобі, Василю” // Донеччина. – 2002. – 4 верес.

353. Тиха В. Відродження: Нескорений Стус // Студент. орбіта. – 1993. – 4 лют.
354. Тиха В. Довіку не буде із мене раба // Схід. часопис. – 1992. – Верес. (№8). – С. 4.
355. Тиха В. Матері Василя Стуса – 90! // Схід. часопис. – 1992. – Лип. (№6). – С. 7.
356. Тиха В. “Народе мій! До тебе я ще верну...” // Комсомолец Донбасса. – 1991. – 2 окт.
357. Тиха В. Нескорений Стус // Схід. часопис. – 1993. – 1-16 січ. (№1). – С. 3.
358. Тиха В. Ти з нами, Василю Стусе! // Город. – 1991. – 9-15 сент. (№17). – С. 14.
359. Тойма С. Шевченко, який не вернувся з неволі [В. Стус] // Веч. Київ. – 1990. – 19 листоп.
360. Франція знайомиться з творчістю В. Стуса: [Про добірку матеріалів про життя і творчість В. Стуса в альманасу “Неспокійний” (Париж, 1999)] / В.К. // Всесвіт. – 2002. – №7-8. – С. 122.
361. Українська література в роки застою: Кінець 60-х – початок 80-х рр.: Сторінки підручника. В. Земляк (1923-1977); В. Стус (1938-1985) / Підгот. В.Г. Дончик та ін. // Слово і час. – 1990. – №5. – С. 80-86.
362. У нього ніколи не було нічого рабського: Спогади Д. Стуса та М. Косіва // Голос України. – 1992. – 29 жовт.
363. Храмова Ж. Василь Семенович Стус (1938-1985) // Рус. яз. и лит. в сред. учеб. заведениях УССР. – 1990. – №5. – С. 52-54.
364. Храмова Ж. Он вернулся к нам навсегда...: Слово о поэте В. Стусе // Львов. правда. – 1990. – 29 мая.
365. Цілінко Т. Поетика творів Василя Стуса // Визвол. шлях. – 2002. – Річ.55. Кн.1. – С. 97-102.
366. Чайківська Л. “...І – до побачення у часі...”: 4 вересня – роковини смерті Василя Стуса // Схід. часопис. – 1993. – 14 верес. (№23). – С. 3.

367. Чекалюк В. Стусовими очима глянули правді у вічі // Молода Україна. – 1999. – 19 січ.

За матеріалами читацької конференції “Стус знайомий і незнайомий”, присвяченій 61-й річниці від дня народження поета.

368. Чичканева Л. Дмитро Стус: “Я знаю отца намного хуже, чем должен знать сын. Настоящее узнавание продолжается” // Всеукр. ведомости. – 1998. – 10 янв. (№4). – С. 8-9.

Син поета Д. Стус про свого батька.

369. Чуб Д. Дорога безсмертя // Дзвін. – 1993. – №1. – С. 143-144.

Рецензія на книгу: Стус В.С. Дорога болу: Поезії / Упор. та післямова М.Х. Коцюбинської. – К.: Рад. письменник, 1990. – 211 с.: іл.

370. Шевченко А.В. Пам’яті друга – В. Стуса // Былое. – 1993. – №4-5. – С. 56-58.

371. Шевченко А. Поет, громадянин, патріот // Горловка литературная. – 1995. – 10 февр.

372. Шестопалова В. Поети – небажані для режимів пророки: До 15-річчя загибелі політв’язня, українського поета В. Стуса // Столиця. – 2000. – 30 верес. (№108). – С. 3.

373. Шовкошитний В. “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Україна. – 1990. – №4. – С. 71-76.

Про пережахання праху поетів В. Стуса і Ю. Литвина.

374. Штонь Г. “Народе мій, до тебе я ще верну!” // Уряд. кур’єр. – 1998. – 6 січ.

375. Шумук Д. Я знав Василя Стуса // Сучасність. – 1992. – №3. – С. 89-98.
Спогади.

376. Щербань Г.Ф. “Материнську любов гарячу і твоєї душі красу”: [Бесіда з матір’ю поета В. Стуса / Записав С. Носань] // Літ. Україна. – 1996. – 11 січ. (№2). – С. 3.

377. Щуров Г. “Потому, что мне хочется жить” // Тюрма и воля. – 1997. – 9-15 янв. (№2). – С. 3

378. Щуров Г. “Ценю способность честно умереть” // Тюрма и воля. – 1998. – 8-14 янв. (№1). – С. 5; 15-21 янв. (№2). – С. 5; 22-28 янв. (№3). – С. 5; 23 янв.-4 февр. (№4). – С. 5; 5-11 февр. (№5). – С. 5.

379. Яременко В. “І я гукну, і син мене почує...” // Дніпро. – 1990. – №4. – С. 71-76.

380. Яременко В. Покара славою: (Павло Тичина у прочитанні Василя Стуса) // Дніпро. – 1993. – №1. – С. 110-113. – (Літ. критика).

ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН

ДО 55-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПОЕТА В. СТУСА

381. Завидовський І. Василеві Стусові – 55 // Совет. – 1993. – 16 янв. – С. 7.

382. Лисенко В. Василю Стусу було б 55... // Слово і час. – 1993. – №2. – С. 29.

383. Овсієнко В. “І в смерті з рідним краєм поріднюсь” // Альтернатива. – 1993. – 12 янв. – С. 4, 5, 8.

384. Севернюк Т. “Життя нам світить крізь туман...”: (6-го січня йому виповнилося б 55!) // Буковина. – 1992. – 26 груд.

385. Хижняк М. Дорогою долі, дорогою болю // Мар’їн. нива. – 1993. – 13 січ.

386. Шевченко С. Комсомольських стягнень не мав // Кіровоград. правда. – 1993. – 6 квіт.

ДО 60-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПОЕТА В. СТУСА

387. Абліцов В. “Бо хто ж тут, на великій Україні, стане горлом обурення і протесту?": В. Стус: доля і люд. особистість // Голос України. – 1998. – 31 січ. (№19). – С. 10.

388. Абліцов В. “Маю себе за людину, що пише вірші”: 6 січня Василеві Стусу виповнилося б 60 років // Голос України. – 1998. – 6 січ. (№2). – С. 16.

389. Абліцов В. “Маю себе за людину, що пише вірші” // Новий шлях. – 1998. – 14 січ.

390. В.М. ...Зерном у рідній борозні // Приазов. рабочий. – 1998. – 6 янв.

391. Гарматюк А. Покоління Василя Стуса // Демократ. Україна. – 1998. – 6 січ.

Спогади про поета.

392. Глембоцька А. “Якби було краще життя, я б віршів не писав, а робив би коло землі” // Сіл. вісті. – 1998. – 8 січ.

393. Гнатюк Н. Йому колядки пахнули дитинством: До 60-річчя від дня народження В. Стуса // Вінничина. – 1997. – 16 груд.

394. Гордейчук А. Василь Стус // Время. – 1998. – 16 янв.

395. Доценко Ю. Вічна материнська пісня: До 60-річчя від дня народження Василя Стуса // Рідний край. Іст.-краєзн. альм. – 1998. – №1 (4). – С. 34-36.

396. Журилов В. Він був і залишився сином Тараса // Снежнян. жизнь. – 1998. – 17 янв.

397. Колесник Н. Поет, громадянин, патріот // Веч. Донецк. – 1998. – 6 янв.

398. Корогодський Р. Наближення до Вічності: післямова до вечорів пам'яті [поета] В. Стуса, присвяч. його 60-річчю // Час / Time. – 1998. – 12-18 лют. (№6). – С. 10.

399. Куцева Е. У пам'яті нет зашестаний // Донбасс. – 1998. – 10 янв.; Держин. шахтер. – 1998. – 22 янв.

400. Лех К. Василю Стусу исполнилось бы 60... // Город. – 1997. – 25 дек. (№45). – С. 14.

401. Міщенко В. Ночі Донеччини сині... // Літ. Україна. – 1998. – 6 січ. (№1). – С. 7.

402. Мочалова Л. Духовний полон Василя Стуса // Донеччина. – 1998. – 22 січ.

Вечір пам'яті поета.

403. Наумов С. Левее сердца – Украина // Окно. – 1998. – 16 янв. (№3). – С. 7.

404. Не відлюбив свою тривогу ранню: (Присвята поету В. Стусу до 60-річчя від дня його народження) / Івано-Франків. ОУНБ ім. І. Франка; Підгот. Г. Колотило. – Івано-Франківськ, 1997. – 10 с.

405. Овсієнко В. Різдвяні главосіки: До 60-ліття з дня народження В. Стуса 6.1.1938-4.9.1985 // Молодь України. – 1998. – 20 січ.

406. Овсієнко В. Шістдесят Різдво Василя Стуса // Освіта. – 1998. – 14-21 січ. (№3-4). – С. 10.

407. Пістун Н. Дорога долі, дорога болю...: До 60-річчя з дня народження В. Стуса. За спогадами сучасників: Для проведення літ. вечорів // Освіта. – 1997. – 26 листоп.-3 груд. (№82-83). – С. 6.

408. Пічкур Д. Важке повернення Василя Стуса // Вінниччина. – 1998. – 13 січ.

409. Пічкур Д. З днем народження, Василю! // Вінниччина. – 1998. – 5 січ.

410. Пічкур Д. Нині виповнилося б шістдесят один... // Літ. Україна. – 1999. – 14 січ. (№2). – С. 7. – (Незабутні).

411. Плахотнюк М. До 60-річчя від дня народження поета-шістдесятника Василя Стуса, закатованого, але духовно не зламаного совітською системою // Час / Time. – 1998. – 1-7 січ. (№1). – С. 12.

412. Повниця А. Василь Стус “Народе мій, до тебе я ще верну” // Правда України. – 1998. – 27 січ.
До 60-річчя поета.

413. Сверстюк Є. Постать В. Стуса над плином часу: Слово про поета, мовлене з нагоди його 60-річчя у Нац. Філармонії 26 січ. // Час / Time. – 1998. – 5-11 лют. (№5). – С. 10.

414. Стус Д. Василеві Стусу – 60: До ювілею поета // Слово і час. – 1998. – №1. – С. 17-18.

415. Стус Д. Дивиться онук очима діда: [Бесіда з сином поета В. Стуса Д. Стусом / Записала Н. Гнатюк] // Вінниччина. – 1998. – 5 січ.

416. Стус Д. До 60-річчя від дня народження Василя Стуса: Ювілейні несвяткові роздуми // Укр. культура. – 1998. – №2. – С. 15-17.

417. Торський Т. Підняв вітрила парус // Донеччина. – 1998. – 6 січ.

418. Штонь Г. Рокованість словом // Уряд. кур'єр. – 1998. – 6 січ. (№4). – С. 10.

419. Ярёмченко В. “Прихилию Вам неба...” // Держин. шахтёр. – 1998. – 22 янв; Уряд. кур’єр. – 1998. – 6 січ. (№4). – С. 10.

420. “Якби було краще життя, я б вірші не писав” // Робіт. газ. – 1998. – 6 січ.

НАГОРОДИ, ПРЕМІЇ, ЗВАННЯ

421. Україна. Президент (1994-...: Кучма Л.Д.)

[Про нагородження відзнакою Президента України “Орден князя Ярослава Мудрого” V ступеня поета Стуса Василя Семеновича (помертньо)]: Указ Президента України, 25 грудня 1997 р. // Голос України. – 1998. – 6 січ. (№2). – С. 16.

422. Посмертна нагорода поета // Приазов. рабочий. – 1998. – 9 янв.

Нагорода відзнакою Президента України “Орден князя Ярослава Мудрого” V ступеня.

423. Премія Василю Стусу / В.Л. // Слово і час. – 1993. – №3. – С. 71.

424. Про літературну премію журналу “Прапор” за 1989 рік Стусу Василю Семеновичу (помертньо) // Прапор. – 1990. – №3. – С. 179.

425. Лауреати Державної премії УРСР імені Т.Г. Шевченка 1991 року // Друг читача. – 1991. – 13 берез.

Премія В. Стусу (помертньо) за збірку поезій “Дорога болю”.

* * *

426. Казимир М. Достойні нащадки Василя Стуса // Укр. слово. – 2000. – 20 січ. (Чис.3). – С. 14.

Про чергове присудження премії ім. В. Стуса Української асоціації незалежної творчої інтелігенції.

427. “Добровусий мій, доброокий, як живеться тобі тепер?” // Україна. – 1992. – №26. – С. 10-11.

І. Світличний – лауреат премії ім. В. Стуса.

428. [Премія імени В. Стуса] // Зеркало недели. – 1999. – 6-12 марта (№9). – С. 15.

429. Премія імені Василя Стуса // Літ. Україна. – 1991. – 16 трав. (№20). – С. 1.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ В. СТУСА

430. Бабіч Н. “...І я гукну, і син мене почує” / Н. Бабіч, О. Філіпова, В. Лагода // Універ. вісті. – 1993. – 4 черв.

Вечір пам'яті В. Стуса у Донецькому національному університеті.

431. Борицький Ю. “Хресний шлях” Василя Стуса // Висок. замок. – 1992. – 1 жовт.

Вечір-реквієм пам'яті В. Стуса.

432. В Донецкой областной научной библиотеке им. Н.К. Крупской открыта книжная выставка “Василий Стус в жизни, творчестве, в воспоминаниях и оценках современников” // Первая линия. – 2001. – 17-23 сент. (№31). – С. 2.

433. В областной библиотеке почтили память В. Стуса // Жизнь. – 2001. – 8 сент.

Відкриття виставки: “Василь Стус в житті, творчості, спогадах та оцінках сучасників”.

434. В память о Василии Стусе // Веч. Донецк. – 1992. – 26 дек.

435. [Варшава. В польском пенклубе впервые был организован украинский день “Памяти В. Стуса”] // Веч. Донецк. – 1996. – 19 нояб.

436. Вечер памяти Василя Стуса // Жизнь. – 1998. – 17 янв.

437. [Вінницький скульптор А. Бурдяний працює над пам'ятником поету-земляку Василю Стусу] // Наша зоря. – 2001. – 21 лип.

438. Виставка, присвячена Василеві Стусу // Уряд. кур'єр. – 2001. – 11 верес. (№163). – С. 12.

439. Всё лучшее – о нём... // Родное Приазовье. – 2001. – 19 сент.

440. Вшановуючи пам'ять Василя Стуса // Донеччина. – 1992. – 1 груд.; Мар'їн. нива. – 1992. – 12 груд.

441. Гаврош О. “Не оплакуй моїх фотокарток, мамо. Це щастя: мати таку долю, як у мене”: Репортаж із Батьківщини Василя Стуса // Україна молода. – 1999. – 21 квіт.

442. Гальченко С., Славутич Я. Пийте воду із криниці Стуса: [Бесіда із зав. від. рукописів Ін-ту л-ри ім. Т.Г. Шевченка С. Гальченком та поетом Я. Славутичем / Записала Н. Гнатюк] // Вінниччина. – 1998. – 5 верес.

443. Гімназія носитиме ім'я В. Стуса // Світлиця. – 2001. – 7 верес. – Дод. до газ. “Донеччина”.

444. Гуржий В. Создана експозиція поета В. Стуса // Экспресс и 37 каналов TV. – 2001. – 13 сент. (№37). – С. 1.

445. Дорога болю: Пам'яті українських поетів Ю. Литвина і В. Стуса // Молодь України. – 1991. – 4 верес.

446. Доценко Ю. Давайте проведемо межу // Донеччина. – 1999. – 1 черв.
Щодо вшанування пам'яті поета В. Стуса.

447. Духовний син Тараса: Громадськість республіки, всієї країни гаряче відгукнулася на пропозицію спорудити пам'ятник В. Стусу: [Листи читачів / Передм. О. Орача] // Літ. Україна. – 1991. – 16 трав. (№20). – С. 4.

448. Ерёмєнко С. Стусовские чтения в Донецке // Комсомолец Донбасса. – 1990. – 7 сент.
Пам'яті поета.

449. Журба Г. “Просвітлої дороги свічка чорна” // Уряд. кур'єр. – 1992. – 9 груд. (№60). – С. 3.
Кінотрилогія про поета В. Стуса.

450. Зоц І. Буде історико-літературний музей імені Стуса [у Горлівці, де вчителював видатний земляк, поет В. Стус] // Донеччина. – 2000. – 5 жовт.

451. Іванченко Р. Спокута // Рад. Донеччина. – 1990. – 5 верес.
Дні пам'яті В. Стуса і О. Тихого.

452. К 10-летию независимости будут установлены памятники В. Черноволу, гетьману Мазепе, Василю Стусу // Жизнь. – 2001. – 17 февр.

453. Кагарлицький М. Василь Стус: трагічний, величний і вічний // Літ. Україна. – 2001. – 6 груд. (№45). – С. 2.

Про постанову Львівського молодіжного театру ім. Леся Курбаса “Марко Проклятий, або Східна легенда” за подіями життя В. Стуса.

454. Козак С. Імені Василя Стуса // Літ. Україна. – 1991. – 16 трав. (№20). – С. 1.

Про лауреатів премії Української Асоціації Незалежної творчої інтелігенції ім. Стуса за 1990 р.

455. Куцева Е. Під тягарем Хреста: В отд. краєведения обл. б-ки им. Крупской открылась кн. выст., посвящ. очеред. годовщине со дня смерти укр. поэта, нашего земляка Василя Стуса // Донбасс. – 2001. – 6 сент.

456. Ладиченко В. Пам'яті Василя Стуса // За передову шахту. – 1991. – 25 верес.; Сіл. Донеччина. – 1991. – 6 верес.

457. Лазеренко В. Свят вечір Василя Стуса // Панорама. – 1993. – 16 січ.

458. Марко В. Усім нам смерть судилася зарання: Пам'яті Василя Стуса – поета, патріота України // Окно. – 1999. – 3 сент. (№36). – С. 8.

459. Мельник В. Чому “Птаху душі” обламано крила? // День. – 1999. – 20 трав. (№89). – С. 7.

Про відкриття пам'ятника В. Стусу у Вінниці.

460. Міхровський С. Василь Стус: важке повернення: [З майстерні вінницького скульптора Анатолія Бурдейного викрадено фрагмент голови пам'ятника Василеві Стусу] // Політика і культура. – 2002. – №13. – С. 44-46: фот.

461. Музей Василя Стуса // Літ. Україна. – 2000. – 7 груд. (№30). – С. 8.

Заходи по створенню музею Василя Стуса в Донецьку і філії в Горлівці.

462. Невольник свободи нашої // За вільну Україну. – 1990. – 4 верес.

463. Олійник М. Вшануємо пам'ять Василя Стуса // Горняк. – 1992. – 16 дек.

464. Олійник М. Про пам'ятник Стусові в Донецьку // Друг читача. – 1993. – 7 січ. (№1). – С. 7.

465. ...Он только писал гениальные стихи: памяти В. Стуса // Веч. Донецк. – 2001. – 5 сент.

466. Орач Н. Вечір пам'яті Василя Стуса // Бібл. вісн. – 1998. – №2. – С. 50-51.

467. Осинка А. Пам'ять // Донеччина. – 1993. – 6 квіт.

Вечір пам'яті В. Стуса.

468. Пак В. Пам'яті поета // Веч. Донецк. – 1990. – 3 сент.

469. Пам'яті Василя Стуса // Голос України. – 1995. – 10 жовт. (№191). – С. 8.

Про барельєф В. Стусу в с. Рахнівці Гайсинського району Вінницької області.

470. Півень В. Народе мій, до тебе я ще верну // Вісті. – 1995. – 5 верес.
Пам'яті поета.

471. Площанська Л. Слово про поета-земляка // Вінниц. правда. – 1990. – 8 верес.

З мітингу у Вінниці, присвяченому пам'яті поета.

472. Помнят Василя Стуса в Донбасе // Азов. машиностроитель. – 1993. – 19 янв.

473. Президії Верховної Ради Української РСР, Президії правління Спілки письменників України (відкритий лист від учасників вечора пам'яті В. Стуса) // Літ. Україна. – 1990. – 18 січ. (№3). – С. 3.

474. Решетов И. Погиб поет... // Городъ. – 1998. – 29 янв.
Вечір пам'яті В. Стуса в ДОУНБ.

475. Рыкова Н. Новорожденный музей Стуса // Киев. ведомости. – 2002. – 30 апр.

476. Сверстюк Є. Василь Стус. 15 років. Міра присутності: Із виступу на вечорі пам'яті Василя Стуса в Київ. будинку вчителя 4 верес. 2000 р. // Дивослово. – 2001. – №1. – С. 54-55.

477. Скрипник В. Постаць Стуса вольова: Встановлення пам'ятника Василеві Стусу у Вінниці // Голос України. – 2002. – 7 берез.

478. Слюсар А.Ф. “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Укр. мова і літ. в школі. – 1991. – №7. – С. 69-73.

Сценарій літературного вечора, присвяченого пам'яті Василя Стуса.

479. Снитовский О. Кинотриптих о Василе Стусе // Донбасс. – 1992. – 25 нояб.

480. Таран Л. Слово как жертва // Зеркало недели. – 1999. – 6-12 марта (№9). – С. 15.

Про лауреатів премії ім. В. Стуса.

481. Тарнашинська Л. “Сховатися од долі – не судилося...” // Літ. Україна. – 1995. – 21 верес. (№31-32). – С. 1.

Про вечір пам'яті В. Стуса, укр. поета, що загинув у вересні 1985 року в Кучинському таборі.

482. Федоров О.М. Буде музей Василя Стуса в Горлівці // Донеччина. – 2000. – 7 верес.

483. Федосієнко С. Пам'яті Василя Стуса // Донбасс литературный. – 1991. – Сент. (№2). – С. 2.

484. Чернилевский С. Василь Стус в контексте своего времени, в контексте вечности: [Интервью с С. Чернилевским, снявшим фильм о поэте / Записала Н. Лигачёва] // Рабочая газ. Украины. – 1992. – 27 нояб.

485. Чернілевський С. Василь Стус у контексті свого часу, у контексті вічності: Бесіда з режисером С. Чернілевським про зйомки кінофільму / Записала Н. Лигачова // Робіт. газ. – 1992. – 27 листоп.

486. Чичканьова Л. “І край мене почує...” // Схід. часопис. – 1993. – 16-28 лют. (№4). – С. 4.

Вечір пам'яті Стуса у Донецькій філармонії.

487. Шаповал Т. “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Горняк. – 1993. – 31 марта.

Вечір пам'яті В. Стуса у СШ №11 м. Торез.

488. Щуров Г. “Презираю политиков” // Донец. новости. – 1998. – 29 янв.-4 февр. (№4). – С. 10.

Вечір пам'яті у Донецькій обласній філармонії.

МЕМОРІАЛЬНІ ДОШКИ НА ЧЕСТЬ В. СТУСА

489. Бабій А. Василеві Стусу – видатному поету, славному землякові // Наш дом. – 2001. – 22 сент.

Про відкриття меморіальної дошки поетові на фасаді корпусу філологічного факультету ДонНУ.

490. Белобоккая Е. Донетчина помнит своих героев // Меркурий. – 2001. – №9. – С. 15.

491. Давиденко Т. “Народе мій, до тебе я ще верну” // Веч. Донецк. – 2001. – 21-27 сент.

492. Зоц І. Свого славетного сина вшанувала Донеччина // Донеччина. – 2001. – 27 верес.

493. Кірдода А. Донеччина вшанувала пам'ять Василя Стуса // Жизнь. – 2001. – 21 сент.

494. Куцева Е. “Народе мій, до тебе я ще верну...” // Донбасс. – 2001. – 21 сент.

495. Куцева Е. Стус вернувся к нам, мужественный и вольный // Донбасс. – 2001. – 25 сент.

496. Памяти поэта // Макеев. рабочий. – 2001. – 28 сент.

МЕМОРИАЛЬНИЙ МУЗЕЙ У ГОРЛІВЦІ

497. Алфьоров Н. Музей Василя Стуса // “ВГ” в Донбассе. – 2002. – 26 сент.-2 окт. (№39). – С. 2.

498. Воробьёва О. Музей Василя Стуса: первая остановка – Горловка // Акцент. – 2002. – 25 сент.

499. З пошти Донбаського музею // Донеччина. – 2002. – 4 верес.
Привітання державних діячів.

500. Зоц І. “Ми просто йшли...” // Донеччина. – 2002. – 4 верес.

501. Колісник М. За ним стояла Україна // Веч. Донецк. – 2002. – 25 сент.

502. Кошмар музейного карцера // Наш дом. – 2002. – 13 сент.

503. Куц Л. Стус об'єднує Схід і Захід: [У Горлівці Донецької області відкрито історико-літературний музей Василя Стуса] // Голос України. – 2002. – 11 верес. – С. 16.

504. “Мій край – Поділля”: Філія Донбаського музею [В. Стуса] відкривається сьогодні у Вінниці // Донеччина. – 2002. – 4 верес.

505. Музей Василя Стуса открывается в Горловке // Салон. – 2002. – 30 авг. (№67). – С. 2.

506. Открыт музей мужественного человека // Городъ. – 2002. – 5 сент.

507. Открыт музей В. Стуса // Енакиев. рабочий. – 2002. – 10 сент.

508. Рубинштейн Л. “Ми розминулися з життям” // Позиція. – 2002. – 13-20 сент. (№35). – С. 7.

509. Сьогодні в Горлівці відкривається Донбас. іст.-літ. музей Василя Стуса // Донеччина. – 2002. – 4 верес.

510. Смирнова Е. “Тюремщик сказал, что свидания не будет...”: Через 17 лет после смерти Василя Стуса в Горловке открылся первый мемориальный историко-литературный музей поэта // Факты и комментарии – 2002. – 11 сент. (№165). – С. 8.

511. Федоров О. Звернення [голови оргкомітету Донбаського музею Василя Стуса до діячів культури і мистецтв, патріотів України] // Донеччина. – 2002. – 4 верес.

512. Федоров О. Музей Василя Стуса // Наш дом. – 2002. – 30 авг.

513. Федоров О. Поет виражав національну ідею: Так вважає Олег Федоров, голова оргкомітету музею Василя Стуса: [Інтерв'ю з гол. оргкомітету музею В. Стуса / Записав І. Зоц] // Донеччина. – 2002. – 4 верес.

514. 4 септембра в нашом городе [Горловка] открыт первый в Украине музей Василя Стуса // Кочегарка. – 2002. – 10 сент.

515. Что помнить будем? // Донецкие новости. – 2002. – 13-18 сент. (№37). – С. 22.

ПОЕТИЧНИЙ ВІНОК В. СТУСУ

516. Бендюг В. Пам'яті Василя Стуса // Корчагінець. – 1990. – 25 листоп.

517. Бортняк А. Читаймо вірші Стуса Василя // Вінниц. правда. – 1990. – 9 груд.

518. Братан М. На Батьківщині Василя Стуса // Наддніпрян. правда. – 1992. – 17 січ.

519. Гнатюк Н. Пам'яті Василя Стуса // Панорама. – 1991. – 16 трав.

520. Григорак В. Монолог Василя Стуса // Прикарпат. правда. – 1990. – 16 листоп.

521. Жуковський С. Поет // Донеччина. – 1998. – 6 січ.

522. Забоштанський В. Василеві Стусові // Комс. плем'я. – 1990. – 8 верес.
523. Ільченко О. Пам'яті Василя Стуса: Вірш // Жовтень. – 1989. – №9. – С. 17.
524. Козак В. На могилі Стуса Василя // Вінниц. правда. – 1990. – 23 груд.
525. Колесник І. Стусу // Донеччина. – 2002. – 4 верес.
526. Коробчук П. [Два вірші із циклу про Василя Стуса] // Прапор. – 1990. – №8. – С. 128-131.
527. Крижанівська Т. Пам'яті Василя Стуса: Вірш // Україна. – 1990. – №4. – С. 6.
528. Курлат І. Памяти Василя Стуса // Алеф. – 1990. – Нояб. (№3). – С. 10.
Вірш, присвячений В. Стусу.
529. Мельник В. Пам'яті Василя Стуса // Комс. плем'я. – 1989. – 12 верес.
530. Мозолевський Б. “Простіть мене. Я скоро буду з вами...” // Голос України. – 1992. – 9 січ. (№3). – С. 13.
531. Мухоїд М. Монолог Василя Стуса // Київ. правда. – 1991. – 27 черв.
532. Островська І. Пам'яті Василя Стуса // Рад. освіта. – 1990. – 20 листоп.
533. Паращук С. Свічка Василя Стуса // Рад. Буковина. – 1990. – 25 берез.
534. Пилипів І. Василеві Стусу // Галичина. – 1992. – 9 трав.
535. Подолинний А. Дорога до Василя; Строфи про Василя // Літ. Україна. – 1996. – 15 лют. (№7). – С. 1.
536. Рубан В. Слово про погреб Василя Стуса // Молодь Черкащини. – 1991. – 11-17 берез. (№11). – С. 3.
537. Світличний І. Посполиті; Відчай; В. Стусові: [Сонети: із збірки “Тратовані сонети”] // Слобід. край. – 1992. – 24 берез.
538. Світличний І. В. Стусові // Літ. Україна. – 1990. – 4 січ. (№1). – С. 6;
Донбасс. – 1993. – №1/2. – С. 203; Зірка. – 1992. – 18 груд.
Вірш, присвячений В. Стусу.
539. Скиба Р. Василю Стусу // Ленін. молодь. – 1989. – 12 груд.

540. Соколов В. Дорогою болю // Донеччина. – 1998. – 29 січ.
Вірш, присвячений пам'яті В. Стуса.

541. Холодний М. Василеві Стусу // Голос України. – 1991. – 7 листоп.
(№27). – С. 5.

В. СТУС У ВІДГУКАХ ЗАРУБІЖНОЇ ПРЕСИ

542. Українська поезія в Італії = Poesia ucraïna in Italia / Переклад з італ.
І. Труша. – Чернівці: Місто, 1999. – Вип.1. – 1999, 71 с.: іл., портр. – текст
парал.: укр., італ. – Частина тексту: італ. – Зміст: Авт.: Т. Шевченко, К. Думи-
трашко, І. Франко, Л. Українка, Б. Лепкий, С. Руданський, Ю. Федькович,
С. Яричевський, Г. Костів-Гуска, В. Стус та ін.

543. Василь Стус: В житті, творчості, спогадах та оцінках сучасників /
Упоряд.: О. Зинкевич, М. Француженко. – Балтимор: Торонто: Смолоскип,
1987. – 464 с. – (Б-ка “Смолоскипа”: Ч. 53; Сер. Розстріляна й заборонена
творчість діячів української культури. Ч. 1.).

544. Загибель Василя Стуса // Пізнайте своє минуле. – Чикаго, 1997. –
С. 32-34.

545. Славутич Я. Єдність душ: Поезія В. Стуса // Слово: Зб. укр.
письменників. – Едмонтон, 1983. – Зб.10. – С. 417-427.

* * *

546. Айрикян П. Відкритий лист Генеральному секретареві ЦК КПРС
Горбачеву М.С. // Визвольний шлях. – Лондон, 1989. – Кн. 4. – С. 489-490. –
(Василь Стус у житті і літературі).

547. Василь Стус у спогадах та відгуках чужомовної преси: Зібрала і
опрацювала Анна-Галя Горбач // Сучасність. – Мюнхен, 1986. – №5. –
С. 111-121.

548. Василя Стуса “перевиховують” // Сучасність. – Мюнхен, 1979. – Ч. 2.
Лют. – С. 112-115.

549. Величаве перепоховання В. Стуса, Ю. Литвина, О. Тихого в Києві //
Визвольний шлях. – Лондон, 1990. – Кн.2. – С. 132-133.

550. Вірний М. Смерть нездоланного // Молода Україна. – Торонто, 1985. –
Ч. 348. – С. 1-7.

551. Гарасевич М. Василь Стус: Доповідь на літературних вечорах у Детройті та Торонто // Нові дні. – Торонто, 1994. – Ч. 537. – С. 25-29.
552. Гель І. Спогад про Василя Стуса // Український вісник. – Нью-Йорк, 1987. – Вип. 7. – С. 47-50.
553. Горбач А.Г. Поет повинен бути людиною // Сучасність. – Мюнхен, 1988. – №3. – С. 44-48.
554. Горбач А.Г. Василь Стус у спогадах та відгуках чужомовної преси // Сучасність. – Мюнхен, 1986. – №5. – С. 111-113.
555. Горохович Т. Пам'яті Василя Стуса – поета з калиною кров'ю // Рідношкільник. – Торонто, 1994. – Ч. 31. – С. 12-14.
556. Дужий П. Виступ на могилах Василя Стуса, Юрія Литвина, Олекси Тихого // Визвольний шлях. – Лондон, 1990. – Кн. 2. – С. 136-138.
557. Есейні думки та ліричні рядки до смерті Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1986. – №5. – С. 114-117.
558. З Рільке // Визвольний шлях. – Лондон, 1989. – Кн. 1. – С. 87-88.
559. Звернення [до президента міжнародного ПЕН-Клубу Френсіса Кінга про вшанування пам'яті українського поета Василя Стуса в день його 50-річчя] // Сучасність. – Мюнхен, 1988. – Січень. Ч. 1. – С. 116-122.
560. Звірські знущання над Василем Стусом // Авангард. – Брюссель, 1977. – №3-4. – С. 43-44.
561. Івашко В. Міф про Василя Стуса як дзеркало шістдесятників // Світовид. – Київ-Нью-Йорк, 1994. – Число III (16). – С. 104-120.
562. Й.Т. Василь Стус. 1985 рік // Громада. – Австралія, 1991. – №9. – С. 30.
563. Коцюбинська М. Гордий лик поета // Визвольний шлях. – Лондон, 1992. – №9. – С. 1098-1105.
564. Коцюбинська М. Феномен Стуса // Сучасність. – Нью-Йорк, 1991. – №9. – С. 26-35.
565. Коцюбинська М. Анонім про музу Василя Стуса / Коцюбинська М., Сверстюк Є. // Кафедра. – Торонто; Балтимор, 1989. – №8. – С. 132-135.

566. Коцюбинська М. Про першу публікацію Василя Стуса в Україні: До редакції газети “Молодь України” / Коцюбинська М., Сверстюк Є. // Сучасність. – Мюнхен, 1989. – №9. – С. 84-87.

567. Кухар Р. Вибрані твори Василя Стуса в англійському перекладі // Визвольний шлях. – Лондон, 1990. – Кн. 3. – С. 376-378.

568. Лесів. Невиголошене слово на перезахороненні в Україні Василя Стуса, Юрія Литвина, Олекси Тихого // Визвольний шлях. – Лондон, 1990. – Кн. 2. – С. 141-143.

569. Листи Василя Стуса до Віри Вовк: 16.X.69 // Сучасність. – Мюнхен, 1989. – №9. – С. 35-50.

570. Листи Василя Стуса до сина і дружини // Сучасність. – Мюнхен, 1989. – №9. – С. 115-119.

571. Німецька преса та міжнародна амнеція до смерті Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1986. – №5. – С. 117-121.

572. Носков-Оборонів Т. Василь Стус – “і край мене почує” (55 років від дня народження 1938-1993 і 4-та річниця перепоховання 1989-1993). // Жіночий світ. – Вінніпег, 1993. – Ч. 11-12. – С. 7-9.

573. Осадчий М. Споріднилися з народом навечно // Визвольний шлях. – Лондон, 1990. – Кн. 2. – С. 133-136.

574. П.Д. В'ячеслав Чорновіл про Василя Стуса: Інтерв'ю // Самостійна Україна. – Торонто, 1990. – №3. – С. 42-47.

575. Пелех У. Василь Стус – шукач калини в духовнім світі народу // Нові дні. – Торонто, 1986. – №5-6 (435-436). – С. 4-7.

576. Перепоховання тлінних останків В. Стуса, Ю. Литвина і О. Тихого // Самостійна Україна. – Торонто, 1990. – №1 (434). – С. 23-29.

577. Перші лауреати премії імені Василя Стуса (За альманахом “Євшан Зілля”. Ч. 5/89) // Визвольний шлях. – Лондон, 1990 – Кн. 3. – С. 333-334; Сучасність. – Мюнхен, 1989. – №9. – С. 122-123.

578. Плющ Л. Згадуючи Василя Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1989. – №9. – С.120-121.

579. Плющ Л. Там, лівіше серця...: вбивство поета: На смерть поета // Сучасність. – Мюнхен, 1986. – №5. – С. 97-110.

580. Покальчук О. Доказ речей незримих: присвячене річниці смерті В. Стуса // Самостійна Україна. – Торонто, 1990. – №3. – С. 48-55.

581. Роєнко П. “Свіча в свічаді” В. Стуса // Нові дні. – Торонто, 1979. – №12 (Ч.358). – С.26-28.

582. Рубчак Б. Перемога над прірвою: про поезію Василя Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1983. – №10. – С. 52-87.

583. Рудницький Л. Василь Стус і німецька поезія // Анабазис. – Торонто, 1985. – №4 (23). – С. 9-11.

584. Сагайдак М. Часткове співробітництво і сиритна дипломатія // Український вісник. – Париж, Балтимор, Торонто, 1975. – С. 17-112.
Стус В. – С. 85, 126.

585. Світлична Н. З приводу спогадів М. Хейфеца про В. Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1981. – №7-8. – С. 76-79.

586. Світлична Н. Василь Стус – нова жертва нашого народу // Українське православне слово. – Нью-Джерзі, 1985. – №10. – С. 16-17.

587. Світличний І. Стусові: [Вірш] // Авангард. – Брюссель, 1978. – №5. – С. 281.

588. Сверстюк Є. В п'ятдесятиліття з дня народження Василя Стуса: (звернення до громадськості) // Вісник. – Торонто, 1989. – Ч. 1. – С. 10-16.

589. Сверстюк Є. Віднайдена імпровізація Василя Стуса // Сучасність. – Нью-Йорк, 1991. – №9. – С. 38-43.

590. Сверстюк Є. Звернення до президента міжнародного ПЕН-Клубу Френсіса Кінга про вшанування пам'яті українського поета Василя Стуса в день його 50-річчя // Анабазис. – Торонто, 1987. – Ч. 3-4 (29-30) – С. 20-22.

591. Сверстюк Є. Постать Стуса над плином часу // Віра. – США, 1998. – №1-3. Т. 1 (89) – С. 13-14.

592. Славутич Я. Пам'яті Василя Стуса // Альманах Українського Народного Союзу на рік 1987 / Ред. З. Снилик. – Джерзі-Сіті; Нью-Йорк, [1987]. – Річник 74. – С. 109; Літ. Україна. – 1990. – 23 серп.

593. Сліпченко К. Дотик до душі: Поетична композиція у Львівському українському молодіжному театрі, присвячена боротьбі та творчості Василя Стуса // Наше життя. – Нью-Йорк, 1991. – №1. – С. 8-9.

594. Смерть Василя Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1988. – Червень. Ч. 6. – С. 124-126.

595. Солдатов С. Пам'яті Василя Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1986. – №5. – С. 122-125.

596. Стус Василь Семенович // Визвольний шлях. – Лондон, 1981. – Кн. 3. – С. 340.

597. Стус В. Чим для мене є Солідарність // Сучасність. – Мюнхен, 1988. – Червень. Ч. 6. – С. 122-123.

В. Стус на сторінках польського квартальника Зеро, 1986,5.

598. Стус М. Марія Стус: “Славний брат мій” // Свобода – Нью-Джерзі, 2000. – 5 верес.

Спогади сестри В. Стуса.

599. Тарнавська М. “На смерть Василя Стуса (Не перебільшуйте важливості поетів!)” // Свобода. – Нью-Джерзі, 1985. – 22 жовт. – С. 2; Нові дні. – Торонто, 1986. – №37. – С. 435-436.

600. Тарнавський О. Знайомлення з поетом Василем Стусом // Альманах УНС. – Нью-Йорк, 1983. – С. 134-147.

601. Тесселінк Ганс. Німецька “Амнестія” в обороні В. Стуса // Сучасність. – Мюнхен, 1982. – №6. – С. 102-111.

602. Харченко О. У другу річницю смерті Василя Стуса // Молода Україна. – Торонто, 1987. – Ч. 370. – С. 24-25; Ч. 372. – С. 15-16.

603. Хейфец М. “В українській поезії тепер більшого нема...” // Сучасність. – Мюнхен, 1981. – №7-8. – С. 8-75.

604. Храплива-Щур Л. Пам'яті Василя Стуса // Жіночий світ. – Вінніпег, 1988. – Ч. 3 (446). – С. 14-17; Ч. 4 (447). – С. 26-27.

605. Чорновіл В. Разом за ґратами // Свобода – Нью-Джерзі, 2000. – 25 берез.

Спогади про В. Стуса.

606. Чуб Д. Посмертне видання поезій В. Стуса // Нові дні. – Торонто, 1991. – №1. – С. 35.

607. Шелест В. Василь Стус – людина, поет, легенда (6.01.1938-4.09.1985) // Визвольний шлях. – Лондон-Київ, 1996. – №7. – С. 885-893.

608. Шумук Д. Стус і дисиденти // Самостійна Україна. – Торонто, 1990. – №3. – С. 37-41.

БІБЛІОГРАФІЧНІ, ДОВІДКОВІ ТА МЕТОДИЧНІ ВИДАННЯ

609. Веселова О. Стус В.С. // Малий словник історії України. – К., 1997. – С. 379-380.

610. “Гіркий був келих життєвий...”: Переслідування і утиски у 20-80-ті рр.: Бібліогр. покажч. / Вінниц. держ. обл. універс. наук. б-ка ім. К.А. Тімірязєва; Упоряд.: Г.М. Авраменко, О.І. Кізяк, М.М. Слюсарук. – Вінниця, 1995. – 65 с.

611. “Дай, Україно, гордого шляху”: Літ.-муз. композиція за творами В. Стуса / Підгот. Н.О. Нікітіна; Рівнен. обл. наук. б-ка. – Рівне, 1992. – 22 с.

612. “І душу виробив таку прозору...”: [Про В.С. Стуса: Біогр.-бібліогр. матеріали / Авт.-уклад. В. Кононенко] // Друг читача. – 1992. – 18 берез. – (Імена, поверн. народу).

613. Кошелівець І. Стус Василь: Енциклопедія українознавства. – Мюнхен, 1976. – Т. 8. – С. 3087-3088.

614. “Народе мій, до тебе я ще верну...”: (Василь Стус): Бібліогр. покажч., Вип. 2. / Вінниц. держ. обл. б-ка для юнацтва; Упоряд. О.І. Новак. – Вінниця, 1994. – 15 с.

Вип. 3. – Вінниця, 1998. – 23 с.

615. Пам’яті поета: Василеві Стусу – 60: Кат. кн. виставки [творів В. Стуса та літ. про його життя та творчість / Уклад. О.П. Ахова, І.Д. Войченко]; Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського. – К.: Культ.-просвітн. центр Нац. б-ки України ім. В.І. Вернадського, 1998. – 65 с.: портр. – (Серія “Книжкові виставки НБУВ”; Вип. 2).

616. Стус Василь // Енцикл. українознав. для школярів і студентів. – Донецьк, 1999. – С. 392-393.

617. Стус Василь Семенович (1938-1985) // Повернуті імена: Рек. бібліогр. покажч. / Держ. б-ка України. – 1993. – Вип. 1. – С. 102-110.

618. Стус Василь Семенович // Універс. словник-енциклопедія. – К., 1999. – С. 1300-1301.

619. Темірова Н. Стус Василь Семенович // Довідник з історії України. – К., 1998. – Т. 3. – С. 286-288.

620. Улюблені книги українських письменників (О. Кобилянська, Г. Косинка, В. Підмогильний, В. Стус): Бібліогр. розвідки / Держ. б-ка України для юнацтва; Т.П. Шульга. – К., 1996. – 45 с.

ПОКАЖЧИК ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ

ЖУРНАЛИ, АЛЬМАНАХИ

Авангард (Брюссель)
Альманах УНС (Нью-Йорк)
Анабазис (Торонто)
Архіви України (Київ)
Бібліотечний вісник (Київ)
Былое (Артемівськ (Днц))
Визвольний шлях (Лондон)
Віра (США)
Вісник (Торонто)
Вітчизна (Київ)
Всесвіт (Київ)
Громада (Австралія)
Дзвін (Київ)
Дивослово (Київ)
Дніпро (Київ)
Донбас (Донецьк)
Жіночий світ (Вінніпег)
Жовтень (Київ)
Кафедра (Торонто; Балтімор)
Київ (Київ)
Критика (Київ)
Литературное обозрение (Москва)
Меркурий (Донецьк)
Мовознавство (Київ)
Молода нація (Київ)
Молодь України (Торонто)
Наука і сучасність (Київ)
Наше життя (Нью-Йорк)
Нові дні (Торонто)
Образотворче мистецтво (Київ)
Огонек (Москва)
Основа (Київ)
Політика і культура (Київ)
Політика і час (Київ)
Прапор (Київ)
Радуга (Київ)
Радуга (Тарту)
Ранок (Київ)
Рідний край (Донецьк)
Рідношкільник (Торонто)
Русский язык и литература в средних учебных заведениях УССР (Київ)
Самостійна Україна (Торонто)
Світанок (Київ)

Світовид (Київ – Нью-Йорк)
Сільські обрії (Київ)
Слово і час (Київ)
Соціалістична культура (Київ)
Сучасність (Мюнхен; Нью-Йорк)
Україна (Київ)
Українська культура (Київ)
Українська мова і література в школі (Київ)
Українське православне слово (Нью-Джерзі)

ГАЗЕТИ

Авдеевский вестник (Авдіївка (Днц))
Азовский машиностроитель (Маріуполь (Днц))
Акцент (Донецьк)
Алеф (Донецьк)
Альтернатива (Угледар (Днц))
Бандерівець (Донецьк)
Буковина (Чернівці)
“ВГ” в Донецке (Горлівка (Днц))
Вечерний Донецк (Донецьк)
Вечерний Киев (Київ)
Вечерняя Горловка (Горлівка (Днц))
Виробник України (Донецьк)
Високий Замок (Львів)
Вінницька правда (Вінниця)
Вінничина (Вінниця)
Вісті (Слов’янськ (Днц))
Восток-Запад (Донецьк)
Время (Горлівка (Днц))
Всеукраинские ведомости (Київ)
Голос України (Київ)
Горловка литературная (Горлівка (Днц))
Горняк (Торез (Днц))
Городь (Донецьк)
Демократична Україна (Київ)
День (Київ)
Дзержинский шахтер (Дзержинськ (Днц))
Днепровская панорама (Дніпропетровськ)
Донбасс (Донецьк)
Донбасс литературный (Донецьк)
Донецкие новости (Донецьк)
Донеччина (Донецьк)
Друг читача (Київ)
Енакиевский рабочий (Енакієве (Днц))
Жизнь (Донецьк)
За вільну Україну (Львів)

За передову шахту (Донецьк)
Зеркало недели (Київ)
Знамя труда (Слов'янськ (Днц))
Киевские ведомости (Київ)
Київська правда (Київ)
Київський вісник (Київ)
Кіровоградська правда (Кіровоград)
Комсомолец Донбасса (Донецьк)
Комсомольське плем'я (Вінниця)
Комсомольская правда (Москва)
Комсомольский прапор (Івано-Франківськ)
Комсомольское знамя (Київ)
Корчагінець (Хмельницький)
Кочегарка (Горлівка (Днц))
Красное знамя (Ясинувата (Днц))
Культура Донбасу (Донецьк)
Ленінська молодь (Львів)
Литературная газета (Москва)
Литературная Россия (Москва)
Літературна Україна (Київ)
Львівська правда (Львів)
Макеєвський строитель (Макіївка (Днц))
Мар'їнська нива (Мар'їнка (Днц))
Мелочи жизни (Донецьк)
Молода Галичина (Львів)
Молода гвардія (Київ)
Молодь Черкащини (Черкаси)
Молодь України (Київ)
Наддніпрянська правда (Херсон)
Народна газета (Київ)
Наш дом (Донецьк)
Наша зоря (Селідове (Днц))
Наше время (Счастье (Лг))
Независимость (Київ)
Новая жизнь (Старобешеве (Днц))
Новий шлях (Добропілля (Днц))
Новини Закарпаття (Ужгород)
Окно (Краматорськ (Днц))
Освіта (Київ)
Панорама (Донецьк)
Первая линия (Донецьк)
Під прапором Леніна (Мар'їнка (Днц))
Подолія (Вінниця)
Позиция (Донецьк)
Правда України (Київ)
Приазовський робочий (Маріуполь (Днц))
Прикарпатська правда (Івано-Франківськ)

Рабочая газета (Київ)
Радянська Буковина (Чернівці)
Радянська Донеччина (Донецьк)
Радянська освіта (Київ)
Радянське Прибужжя (Миколаїв)
Робітнича газета (Київ)
Родное Приазовье (Новоазовськ (Днц))
Салон Дона и Баса (Донецьк)
Самостійна Україна (Київ)
Свобода (Нью-Джерзі)
Світлиця (Донецьк)
Сіверські вісті (Сіверськ)
Сільські вісті (Донецьк)
Слобідський край (Харків)
Слово и дело (Волноваха (Днц))
Слово Просвіти (Київ)
Снежнянская жизнь (Сніжне (Днц))
Совет (Слов'янськ (Днц))
Спадщина (Горлівка)
Столиця (Київ)
Студентська орбіта (Донецьк)
Східний часопис (Донецьк)
Тюрьма и воля (Донецьк)
Уголь-промышленности (Зугрес (Днц))
Україна молода (Київ)
Українська газета (Київ)
Українське слово (Київ; Париж)
Украинские деловые новости (Київ)
Університетські вісті (Донецьк)
Урядовий кур'єр (Київ)
Факты и комментарии (Київ)
Фермерське господарство (Донецьк)
Час (Київ)
Чорноморські новини (Одеса)
Шлях Ілліча (Шахтарськ (Днц))
Экспресс и 37 каналов TV (Донецьк)

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- Абліцов В. (Аблицов В.) 99, 100, 387, 388, 389
Авраменко Г.М. 610
Айрикян П. 101, 546
Алексейчук А. 102
Алфьоров Н. 497
Андрухович Ю. 26
Антонюк З. (65)
Ахова О.П. 615
Бабій А. 103, 104, 105, 489
Бабіч Н. 430
Бабіна Г. 106, 107
Банникова А.М. 108
Баранов В. 109
Барков В. 110, 111
Бедрик Ю. (Бедрик Ю.) 32, 112, 113
Беликов Ю. 114
Белобоцька Е. 490
Бельдїй А.Я. (18), (19)
Бендюг В. 516
Берест Т. 34
Беценко Т.П. 35, 115
Білоконь С.Г. (31)
Білоусенко П. 36
Біляцька В.П. 37
Болабольченко А. 117
Бондаренко А.Т. 118, 119, 120, 121
Бондарчук П. 122
Борицький Ю. 431
Боровий В. 123
Бортняк А. 517
Борщ Е.Г. 38, 39
Братан М. 518
Бургардт В. (30)
Буряник Н. 124
В.М. 390
Василенко А. 125
Величко В. (176)
Веселова О. 609
Винниченко О. 335
Віняр Г.М. 46
Вірний М. 127, 550
Войченко І.Д. 615
Воловненко В. 128
Воробьєва О. 498
Высоцкая Н. 129
Гаврош О. 130, 441
Гальченко С. 442
Ганворк П. (101)
Гарасевич М. 551
Гарматюк А. 391
Гармаш Г. 131
Гарсія Лорка Ф. 20
Гель І. 552
Герман В. 132
Гитович И. 133, 134
Глембоцька А. 392
Глузман С. (65), 135
Гнатюк Н. 136, 393, 442, 519
Гноєва Н. 48
Голобородько В. 137
Голопьорова Ю. 138
Гомза А. 139
Горбач А.-Г. 140, 547, 553, 554
Гордасевич Г. 141
Гордейчук А. 392
Гордийчук О. 142
Гордієнко В. 143
Горинь М. 144
Горохович Т. 555
Горунь С. 145
Григорак В. 520
Гросов О.Я. (15)
Губаш М. 147
Гуржий В. 444
Гюнтер Й.-Х. 21
Давиденко Т. 491
Дворко О. (3)
Дідківський В. (126), 149, 150
Дітчук В. 151
Дзира Я. 336
Дзюба І. (13), 49, (94), 153
Дмитренко М. 154
Дончик В.Г. 361
Доровський О. 157
Доценко Ю. 158-168, 395, 446
Драч І. (5)
Дубас М. (33)
Дужа Т. 169
Дужий П. 556

Енценсбергер Г.М. 22
Ерёменко С. 170, 448
Жуковський С. 521
Жулинський М. (4), 50, 51, 172-175
Журба Г. 449
Журилов В. 396
Забоштанський В. 522
Завгородній І. 177
Завидовський І. 381
Загнітко А. 53
Заливаха О. (4), (14)
Захарченко В. 178, 179
Звонич Н. 180
Зинкевич О. 543
Зоц І. 181, 450, 492, 500
Іванова О. 182
Іванченко В. 55
Іванченко Р. 183, 451
Івашко В. 561
Ільницький Н. 184
Ільченко О. 523
Іщенко Є. 56
Й.Т. 562
Кагарлицький М. 453
Казимир М. 426
Калашник В. 57
Калинець І. (76)
Карнаухова Л. 185
Кириченко С. 58, 186, 187
Кізяк О.І. 610
Кіплінг Р. 23
Кірдода А. 493
Клигман Л. 188
Коваль В. 189-192
Кодак М. 193
Козак В. 524
Козак С. 454
Козар П. 194
Колесник І. 525
Колесник Н. 195, 397
Колесникова Л. 59
Колісник М. 501
Колотило Г. 404
Кононенко В. 196, 612
Копач О. (87)
Кордун В. 197
Коробчук П. 526
Коровко А. 199
Корогодський Р. 200, 398
Костенко Л. (18), (19)
Кости́ря І. (Костыря И.) 60, 201-203
Коцюбинська М. (5), (84), (126),
204-217, 563-566
Кошелівець І. 613
Красник М. (17)
Крижанівська Т. 527
Крячок Б. 218
Кудрицький А.В. (66)
Курлат Й. (Курлат И.) 219, 220, 528
Кухар Р. 567
Куцева Е. 399, 455, 494, 495
Кущ Л. 503
Лабінський М.Г. (66)
Лавриненко О. 343
Лагода В. 430
Ладиченко В. 454
Ладченко О. 222
Лазоренко А.І. (2), (10), 61, 62, 63,
222-227, (339)
Лазеренко В. 456
Лепкий Б. 290
Леошко В. 228
Летюк Є. 229
Лях К. 399
Ливень А. (4)
Литвин Ю. (17)
Лисенко В. 381
Лукаш М. (20)
Лук'яненко Л. 233-235
Лупейко В. 236
Ляшенко В.Г. (89)
Макаренко В. 237
Макарчук В. 238
Максимов В. 239
Малес Я. 64
Маринович М. 65
Марко В. 457
Мацибура О. 241
Мельник В. 242-243, 458, 529
Миняйло З. 244

Міськов О. 245
Міщенко В. 246, 400
Мовчун І.І. 247
Мозговий В.И. (89)
Мозолевский Б. 530
Мопассан Гі де 24
Моренець В. 67, 248
Москалець К. (3)
Мочалова Л. 401
Мурза В.С. (66)
Мухоїд М. 531
Наєнко М. 251, (321)
Наливайко Д. 250
Нарівська В.Д. (68)
Наумов В.С. 403
Неділько В. 254, 255
Нестеренко А. 256
Никанорова О. 257
Никлус М. (251), 258, 259
Нікітіна Н.О. 611
Новак О.І. 614
Носков-Оборонів Т. 572
Овсієнко В. (Овсиенко В.) 70, 71,
260-267, 383, 405, 406
Озеров Л. 269
Олексійчук А. 270
Олійник М. 271, 463, 464
Олійникова К. 72, 73
Оліфіренко В.В. (94), (272)
Олесь О. (18), (19)
Онкієнко І.М. 75, 76, 273
Орач Н. 466
Орач О. (13), (69), 279-281, 447
Орест М. (26), (27)
Осадчий В. 274
Осадчий М. 573
Осинка А. 467
Осинська А. 276
Осієнко В. 277
Островська І. 278, 532
П.Д. 574
Павлишин М. 282
Пак В. 468
Парасочко Н. 283
Паращук С. 533
Пелех У. 575
Пепа В. 284
Петренко М. 285
Пилипів І. 534
Півень В. 286, 471
Пістун Н. 407
Пічкур Д. 408-410
Плаксина В. 77
Плахотнюк М. 411
Плачинда С. 288
Площанська Л. 472
Плющ Л. 289, 578, 579
Повниця А. (251), 290, 412
Подолінний А. 535
Покальчук О. 580
Покальчук Ю. (4), 292-294
Польщикова Т. 295
Прісовський Є. 297
Рарицький О.А. 79, 80, 301-303
Рахель 25
Рахліна Л. (8)
Решетов И. 474
Рільке Р.М. 26, 27
Рогозевич І. 81
Роєнко П. 581
Роженко М. 304
Роздобудько И. 305
Романько В. 82
Рубан В. 536
Рубинштейн Л. 508
Рубчак Б. 582
Руденко В. 306-308
Рудницький Л. 583
Рыбалко В. 309
Рыкова Н. 475
Рябкін В.М. 310
Савченко Л. 83
Сагайдак М. 584
Санникова Е. (12)
Сафронова В. 311
Сахаров А. (232), 312, 313
Сверстюк Є. 298, 314-322, 413, 476,
566, 588-591
Світлична Н. 323, 585, 586
Світличний І. 76, 537, 538, 587

Севернюк Т. 384
Сенчило Н. 324
Сергійчук В. 325, 326
Сивокінь Г.М. (84), 327
Симоненко В. (18), (19)
Скиба Р. 539
Скрипник В. 477
Скубко П. 330
Скуратівська Я. 331
Слабошпицький М. 85
Славутич Я. 86, 87, 442, 545, 592
Сліпченко К. 593
Слюсар А.Ф. 478
Слюсарук М.М. 610
Смирнов В. (7)
Смирнова Е. 510
Снитовский О. 479
Соколов В. 540
Соловей Є. 89, 90, (322), 332-334
Солдатов С. 595
Сорока В.І. 335
Стриха М. 337
Стус Д. (3), (7), (8), (17), (18), (21),
(24), 91, 92, 93, 341-348, 414-416
Стус М. 598
Табарева В. (9)
Таран Л. 480
Тарнавська М. 599
Тарнавський О. 600
Тарнашинська Л. 481
Тельнюк С. 350
Теміра Н. 619
Тесанюк Г. 351
Тесселінк Г. 601
Тиха В. 353-358
Тищенко М. 352
Тойма С. 359
Торський Т. 417
Труш І. 542
Федоров О.М. (15), 482, 511-513
Федосієнко С. 483
Філіпова О. 430
Француженко М. 543
Харченко О. 602
Харчук Р.Б. (84)
Хвильовий (85)
Хейфец М. 603
Хижняк М. 385
Холодний М. 541
Храмова Ж. 363, 364
Храплива-Щур Л. 604
Царинник М. (30)
Цілінко Т. 365
Чайківська Л. 366
Чекалюк В. 367
Череватенко Л. (22)
Чернилевский С. 484, 485
Чичканьова Л. (Чичканева Л.) 368,
486
Чорновіл В. 605
Чуб Д. 367, 606
Шаповал Т. 487
Шевельов Ю. 95
Шевченко А.В. 370-371
Шевченко С. 386
Шелест В. 607
Шерех Ю. 95, 96
Шестопалова В. 372
Шовкошитний В. 373
Штонь Г. 374, 418
Шульга Т.П. 620
Шум А. (6)
Шумук Д. 375, 608
Щербань Г.Ф. 376
Щуров Г. 378, 488
Яновський Ю. (84)
Яременко В. 379, 380, 419
Яроха Г.В. 98